Τα Δικαιώματα των Γυναικών: Μια Ιστορική Αναδρομή

حقوق النساء نظرة تاريخية باللغة اليونانية

Αμπντ Αλλάχ μπιν Χάντι Αλ-Καχτάνι

د. عبد الله بن هادي القحطاني

Μετάφραση:

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

& Ρηγάλου Αριστέα

Επιμέλεια:

Τσεκούρα Βίβιαν & Άχμαντ Αλ-Αμίρ

Εθνική βιβλιοθήκη του βασιλιά Φαχντ

Αλ-Καχτάνι, Αμπντ Αλλάχ Χ.

Τα Δικαιώματα των Γυναικών: Μια Ιστορική Αναδρομή

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αμπντ Αλλάχ μπιν Χάντι Αλ-Καχτάνι

Τ. Θ 9012

Πανεπιστήμιο του βασιλιά Χάλιντ

Άμπχα, Σαουδική Αραβία

E-mail: aalkahtany@gmail.com

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων στον Αλλάχ τον Παντοδύναμο για την καθοδήγησή Του και την απεριόριστη γενναιοδωρία Του. Χωρίς την απεριόριστη γενναιοδωρία Του και την έμπνευση Του, θα ήμουν αβοήθητος.

Τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου οφείλω σε αυτούς τους πολλούς ανθρώπους που βοήθησαν στην συγκέντρωση του υλικού αυτού του βιβλίου και στη δημιουργία του τελικού βιβλίου, μεταξύ των οποίων είναι και οι παρακάτω:

- Ο αγαπητός αδελφός μου Δρ. Αμπντ Αλλάχ Άμπου-Ίσι για την προσπάθειά του να επιμεληθεί την τελική μορφή. Τα συγκινήτικά του λόγια ενθάρρυνσης και καθοδήγησης υπήρξαν σημαντικής βοήθειας.

- Η αδερφή Ουμ Μωχάμμαντ για την ιδιαίτερη προσπάθειά της στο να είναι ακριβής στο να εντοπίσει τα παραμικρά λάθη και την υπομονή της στο να ακολουθεί το νήμα των επιχειρημάτων. Είθε ο Αλλάχ να την ανταμείψει για την κουραστική και χρονοβόρα εργασία της!

- Τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου στις γυναίκες που ενέπνευσαν την συγγραφή αυτού του βιβλίου και ήταν πάντα εκεί για να μου δώσουν όλη την απαραίτητη υποστήριξη: την εκλιπούσα γιαγιά μου, τη μητέρα μου Φάτιμα, τη σύζυγό μου ‘Ά’ισα (Αΐσα), την αδερφή μου Άμρα, τις δύο κόρες μου Αρίτζ και Φάτιμα, και τη Μόνα, την αδερφή μου στο Ισλάμ.

ΑΦΙΕΡΩΣΗ

Αφιερώνω αυτήν τη δεύτερη αγγλική έκδοση του βιβλίου μου, “Womens’s Rights: A Historical Perspective” («Τα Δικαιώματα των Γυναικών: Μια Ιστορική Αναδρομή»), στον άνθρωπο που βρισκόταν πίσω από την δημοσίευση της πρώτης έκδοσης αυτού του βιβλίου. Δεν ζει πια, αλλά οι προσπάθειές του να πληροφορήσει τον κόσμο σχετικά με το Ισλάμ είναι ακόμη ιδιαίτερα εξέχουσες. Ζητώ από τον Αλλάχ να τον ανταμείψει με αφθονία για τις σπουδαίες του προσπάθειες και να μας συγκεντρώσει μαζί στον Παράδεισο με τον Προφήτης μας (ﷺ).

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Διάφορες κοινωνίες αναγκάζονται τώρα να λάβουν μία θέση αναφορικά με τα δικαιώματα των γυναικών τους. Δεν αναφέρεται σχεδόν ποτέ στην λογοτεχνία ότι το Ισλάμ έχει αναφερθεί στο θέμα των δικαιωμάτων των γυναικών εδώ και περισσότερα από 1400 χρόνια, πολύ πριν αποτελέσει σοβαρή ανησυχία σε πολλούς άλλους πολιτισμούς, ιδιαίτερα στην δύση πρόσφατα.

Το ζήτημα των δικαιωμάτων των γυναικών έλαβε ιδιαίτερη προσοχή στις δυτικές και στις δυτικοποιημένες κοινωνίες (αυτές δηλ. που μοιάζουν στις δυτικές κοινωνίες) κατά τις τελευταίες δεκαετίες. Μόνο ο προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ), μέσω Θείας αποκάλυψης, ήταν ικανός να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια και τα δικαιώματα των γυναικών που ζούσαν σε ιδιαίτερα υποβαθμισμένες συνθήκες αιώνες πριν οι γυναίκες σε άλλα έθνη λάβουν μέρος των δικαιωμάτων τους.

Πολλοί φεμινιστές συγγραφείς είναι ενθουσιώδεις στο να καταδικάσουν την μεταχείριση των Μουσουλμάνων Γυναικών. Ορισμένες φορές, μπλέκουν τις αγνές διδασκαλίες του Ισλάμ με τις ανεύθυνες προσωπικές ή πολιτισμικές πρακτικές ορισμένων Μουσουλμάνων. Ωστόσο, ορισμένοι ήταν σκοπίμως προκατειλημμένοι, λόγω της δημοσιότητας που λαμβάνουν τα έργα τους και πιθανόν του υψηλού εισοδήματος που λαμβάνουν ως έσοδα για τις πωλήσεις των βιβλίων τους. Το εμπόριο ευδοκιμεί σήμερα, ενώ οι Ισλαμικές θεμελιώδεις διδασκαλίες δέχονται άδικα επίθεση. Τέτοια έργα, δεν δίνουν προσοχή στις διδασκαλίες του Ισλάμ για το συγκεκριμένο θέμα. Ως αποτέλεσμα, δεν κάνουν καμία προσπάθεια να διακρίνουν μεταξύ της συμπεριφοράς ορισμένων Μουσουλμάνων και της θρησκείας την οποία παντελώς αγνοούν.

Φεμινιστές διανοούμενοι θα είχαν κάνει καλύτερη δουλειά αν συγκεντρώνονταν στην δυστυχή κατάσταση που βιώνουν γυναίκες, παιδιά και οικογένειες σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένων των δυτικών χωρών. Ανεξάρτητα από τις κουραστικές προσπάθειες των δυτικών γυναικών να κερδίσουν και να εξασφαλίσουν τα δικαιώματά τους, πρόσφατες στατιστικές και ακαδημαϊκές έρευνες δημοσιεύουν μόνο ανησυχητικά αποτελέσματα παρενόχλησης και διάκρισης κατά των γυναικών και των παιδιών. Ο άδικος ανταγωνισμός μεταξύ ανδρών και γυναικών σε έναν ανδροκρατούμενο εργασιακό κόσμο, έχει αρνητικό αντίκτυπο στον πιο σημαντικό θεσμό, την οικογένεια. Στις σύγχρονες κοινωνίες, μια γυναίκα έχει το δικαίωμα της τιμής και του σεβασμού μόνο στον βαθμό στον

οποίο επιτυγχάνει να εκτελέσει τα καθήκοντα ενός άνδρα, ενώ την ίδια στιγμή θα επιδεικνύει στο μέγιστο την ομορφιά και την γοητεία της στο κοινό. Το αποτέλεσμα είναι ο ρόλος των δύο φύλων στις σύγχρονες κοινωνίες να συγχέεται εντελώς.[1]

Μία από τις κύριες λογικές πίσω από την έναρξη αυτής της έρευνας, ήταν η άδικη παρερμήνευση των Ισλαμικών διδασκαλιών αναφορικά με τις γυναίκες από έναν αριθμό συγγραφέων. Συγκεντρώνονταν μόνο σε αποσπάσματα, τα οποία έβγαζαν έξω από το κείμενο και το πλαίσιό τους. Ή, κατηγορούσαν το Ισλάμ για τις απαράδεκτες πρακτικές ορισμένων αδαών Μουσουλμάνων πάνω σ. Οι περισσότεροι από αυτούς τους συγγραφείς δεν διεξήγαγαν αντικειμενικά σοβαρή αντικειμενική συγκριτική μελέτη αναφορικά με τη θέση των γυναικών στις διδασκαλίες του Ισλάμ και σε άλλες θρησκείες και ιδεολογίες. Μέσω των πληροφοριών που παρουσιάζονται σε αυτήν την έρευνα, οι αναγνώστες θα είναι σε θέση να συμπεράνουν μόνοι τους τον ισχυρό συσχετισμό μεταξύ των αυθεντικών διδασκαλιών των ιερών βιβλίων και των δογμάτων, και της κακομεταχείρισης που βίωσαν αυτές οι γυναίκες σε αυτές τις κοινωνίες με το πέρασμα των αιώνων. Απλούστατα, επειδή τις γυναίκες τις κακομεταχειρίζονταν οι άνδρες, ενώ κατηγορούταν ο Θεός γι’αυτό. Και αποκλήθηκε έτσι, «Θείο». Όσον αφορά το Ισλάμ, η εξίσωση αντιστρέφεται. Οι Ισλαμικές διδασκαλίες δεν αντανακλώνται στις λανθασμένες πρακτικές ορισμένων Μουσουλμάνων κατά τη μεταχείριση των γυναικών. Παρόλα αυτά, το Ισλάμ κατηγορείται. Ο Έντουαρντ Σαΐντ αναφέρθηκε σε αυτόν τον άδικο ισχυρισμό, λέγοντας αναφορικά με τα προκατειλημμένα κείμενα του V.S. Naipaul για το Ισλάμ: «Για τον Ναϊπάλ και τους αναγνώστες του, το ‘Ισλάμ’ καλείται κατά κάποιο τρόπο να καλύψει όλα όσα αποδοκιμάζει κανείς από την οπτική της πολιτισμένης ή Δυτικής λογικής[2].». Ο Αλλάχ δεν έδωσε στον άνθρωπο την απόλυτη ελευθερία να νομοθετεί. Αντίθετα, του παραχώρησε πολύ σωστή καθορισμένη καθοδήγηση για να προστατέψει τους ανθρώπους από το να παραστρατήσουν και να παραβιάσουν ως εκ τούτου τα δικαιώματα των άλλων.

Σκοπός αυτού του βιβλίου είναι να προσφέρει μια ιστορική αναδρομή των δικαιωμάτων των γυναικών στις μεγαλύτερες θρησκείες του κόσμου. Περισσότερη προσοχή θα δοθεί στην κατάσταση των γυναικών στις σύγχρονες δυτικές κοινωνίες συγκριτικά με την Ισλαμική οπτική αναφορικά με τις γυναίκες. Ωστόσο, δεν σκοπεύω να προσφέρω μια εκτεταμένη περιγραφή ενός τόσο νέου θέματος, αλλά αντίθετα να παρουσιάσω ένα γενικό πλαίσιο, στο οποίο μπορεί να δοθεί μια ολοκληρωμένη εικόνα αναφορικά με τις γυναίκες σε μια ιστορική προεπισκόπηση.

[1] Maryam Jameelah. “Islam in Theory and Practice” (Το Ισλάμ στη Θεωρία και την Πράξη). H. Farooq Associates Ltd: Λαχόρ, 1983, σελ. 85

[2] Edward Said, “Covering Islam” (Καλύπτοντας το Ισλάμ). Vintage, 1997, σελ. 8. Ο Σαΐντ ανέφερε, επίσης, πως «Ενδελεχής έρευνα έχει δείξει πως δεν υπάρχει κανένα σχεδόν δημοφιλές τηλεοπτικό πρόγραμμα χωρίς έναν αριθμό επεισοδίων με πολλές ρατσιστικές και προσβλητικές καρικατούρες των Μουσουλμάνων και του Ισλάμ γενικότερα».

HINDUISM

Α. Οι Γυναίκες στις Διδασκαλίες του Ινδουισμού

Μια πρόσφατη έκθεση που αποκαλύφθηκε από τον Ο.Η.Ε. ανέφερε πως οι γυναίκες στην Ινδία αντιμετωπίζουν πληθώρα προβλημάτων, συμπεριλαμβανομένης κακής διατροφής, ελλιπούς ιατρικής φροντίδας και έλλειψης εκπαίδευσης. Αυτό αντανακλάται στην αναλογία του αριθμού των ανδρών προς τις γυναίκες, 960 γυναίκες προς 100 άνδρες[3]. Ένα ακόμη πρόβλημα είναι πως οι άνδρες απαιτούν υψηλή προίκα από την οικογένεια της νύφης, γεγονός που ασκεί ιδιαίτερη οικονομική πίεση στην οικογένεια της νύφης.[4] Μια τέτοια άδικη πρακτική αποτελεί έναν από τους παράγοντες πίσω από τα ακμάζοντα ποσοστά βρεφοκτονιών. Τα θηλυκά παιδιά αντιμετωπίζουν μεγαλύτερη πιθανότητα έκτρωσης σε προχωρημένη εγκυμοσύνη, εξαιτίας της δυνατότητας να διαγνώσουν το φύλο του παιδιού μέσω υπέρηχου. Επιλεκτική έκτρωση πραγματοποιείται, επίσης, εξαιτίας της προτίμησης αρσενικών παιδιών. Η θηλυκή βρεφοκτονία έχει γίνει κοινή πρακτική. Μάλιστα, η καύση της χήρας Σάτι ζωντανής μετά το θάνατο του συζύγου της αποτελεί μέρος της Ινδικής διδασκαλίας που τελούνταν κατά των γυναικών κατά τη διάρκεια τα ιστορίας. Ήταν ιδιαίτερα κυρίαρχη πρακτική στην Ινδία μέχρι που η Βρετανική κυβέρνηση την απαγόρευσε το 1930.

Στο βιβλίο του, “Modern Hinduism” (Σύγχρονος Ινδουισμός), ο Wilkins (1975) επιβεβαίωσε πως οι γυναίκες Ράστρα στον Ινδουισμό δεν θα αποκτούσαν ποτέ ελευθερία. Απλούστατα, επειδή οι ιδιαίτερα σεβαστές διδασκαλίες του Ινδού Αβτάρ, Μάνου, που αποκαλείται Ντάρμα Σάστρα, ορίζουν ότι:

‘‘Από ένα κορίτσι, ή από μια νεαρή γυναίκα, ή από μια γυναίκα προχωρημένη σε ηλικία, τίποτα, ακόμα και σε ένα μέρος κατοικίας, δεν πρέπει να υπάρχει για την απλή ευχαρίστησή της. Στην παιδική ηλικία, μια γυναίκα πρέπει να εξαρτάται από τον πατέρα της μόνο, στη νεαρή ηλικία από τον σύζυγό της, όταν πεθάνει ο κύριός της (ο σύζυγος) από τους γιους της. Μια γυναίκα δεν πρέπει να ζητά ανεξαρτησία.’’ (Ντάρμα Σάστρα, Κεφ. V. sel. 162-3)[5]

[3] BBC στο διαδίκτυο, 2/7/2000

[4] Fred Plog και Daniel G. Bates. Πολιτιστική Ανθρωπολογία. Νέα Υόρκη: Knopf, 1982, σελ. 209.

[5] W.J. Wilkins. “Modern Hinduism” (Σύγχρονος Ινδουισμός). Λονδίνο, 1975, σελ. 180.

Σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Μανού υπάρχουν ορισμένες κατηγορίες υπάρξεων που δεν δικαιούνται καθόλου δικαιώματα:

“Τρία άτομα, η σύζυγος, ο γιος και ο δούλος, δηλώνεται από το νόμο πως δεν έχουν γενικά καμία περιουσία δική τους. Η περιουσία, την οποία μπορεί να κερδίσουν, αποκτάται κανονικά από τον άνδρα στον οποίον ανήκουν.[6]”

Οι γυναίκες στις διδασκαλίες του Μανού στερούνται ακόμη και το δικαίωμα να λατρεύουν Ινδούς θεούς με το δικό τους όνομα. Πρέπει να προσεύχονται στο όνομα των συζύγων τους.

‘‘Για τη γυναίκα απαγορεύεται η παρηγοριά της προσέγγισης των θεών με το δικό της όνομα. Καμία θυσία δεν επιτρέπεται στις γυναίκες χώρια από τους συζύγους τους, καμιά θρησκευτική τελετή, καμιά νηστεία.’’[7]

Δεν φαίνεται να έχουν δική τους προσωπικότητα. Είναι απλώς προσκολλημένες στον άνδρα. Δεν τους επιτρέπεται, επίσης, να διαβάζουν θρησκευτικά βιβλία. Σύμφωνα με το Ντάρμα Σάστρα του Μανού,

‘‘Για τις γυναίκες καμία (ιερή) τελετή (δεν τελείται) με ιερά κείμενα, συνεπώς ο νόμος έχει οριστεί. Οι γυναίκες που στερούνται δύναμης και στερούνται (γνώσης των) Βεδικών κειμένων (είναι τόσο ακάθαρτες όσο) το ψεύδος (το ίδιο), αυτό είναι καθορισμένος κανόνας.’’[8]

Σύμφωνα με αυτές τις διδασκαλίες, το Dalit Voice, στις 1-15 Φεβρουαρίου 1994, ανάφερε πως ο Σανκαραχάρι των Πούρι Σουάμι Νισκαλάντα σταμάτησε δημόσια μία γυναίκα από την απαγγελία Βεδικών εδαφίων σε μια συγκέντρωση στην Καλκούτα στις 16 Ιανουαρίου 1994.[9]

Το αυστηρό σύστημα των καστών που επιβλήθηκε από τους Βραχμάνους (τους λόγιους Ινδουιστές ιερείς και τις ανώτατες κάστες) είχε ως αποτέλεσμα την υποβάθμιση των υπόλοιπων καστών. Οι γυναίκες επηρεάστηκαν περισσότερο, ιδιαίτερα αυτές που ανήκαν σε κατώτερες κάστες. Ο Δρ. Τσατερτζί (1993) αναφέρθηκε σε μία έρευνα από την “The Times” της Ινδίας στην οποία αναφέρθηκαν στο σύστημα Ντεβαντάσι (θρησκευτική πορνεία) που επιβλήθηκε από τους ιερείς. «Φτωχά κορίτσια από κατώτερες τάξεις, τα οποία πωλούνταν αρχικά σε ιδιωτικούς πλειστηριασμούς, αφιερώθηκαν έπειτα στους ναούς. Τότε μυήθηκαν στην πορνεία.»[10]. Σε μια άλλη αναφορά, η “The Times” της Ινδίας, στο τεύχος της 10ης Νοεμβρίου 1987 επιβεβαίωσε την ευρεία διάδοση του συστήματος Ντεβάνταση. Το σύστημα περιλαμβάνει αφιέρωση «νεαρών κοριτσιών Χαριτζάν (Μαχάρς, Μανγκς,

---

[6] George Buhlerg. “The Law of Manou” (Ο Νόμος του Μανού). Motilal Banasidass: Δελχί, 1982, σελ. 326, Κεφάλαιο 8, εδάφιο 416.
[7] Wilkins, σελ. 181.

[8] Buhlerg, σελ. 330, Κεφάλαιο 9, εδάφιο 18.
[9] Στον M.J. Fazlie, “Hindu Chauvinism and Muslims in India” (Ινδικός Σοβινισμός και Μουσουλμάνοι στην Ινδία). Εκδοτικός Οίκος Abul Qassim: Τζέντα, 1995, σελ. 51. In M. J. Fazlie,
[10] Δρ. M.A. Τσάτερτζι, “Oh You, Hindu Awake!” (Ω, Εσείς Ινδοί Ξυπνήστε!) Συμβούλιο Ινδών Πατριωτών. 1993, σελ. 28.

Ντόουρις και Τσάμπαρ) σε παιδική ηλικία, σε κάποια θεά, και τη μύησή τους στην πορνεία όταν φτάνουν στην εφηβεία που συνεχίζει να ευημερεί στην Καρνατάκα, στην Άντρα Πράντες και σε άλλα μέρη της Νότιας Ινδίας. Αυτό οφείλεται στην κοινωνική οπισθοδρόμηση, την φτώχεια και τον αναλφαβητισμό.»

Η έρευνα ανέφερε πως αυτό το σύστημα πορνείας ευδοκιμεί ως αποτέλεσμα της συνωμοσίας μεταξύ της φεουδαρχικής τάξης και των Βραχμάνων. Με την ιδεολογική και τη θρησκευτική επιρροή τους, έλεγχαν τους αναλφάβητους αγρότες και τεχνίτες, και η πορνεία επικυρώθηκε θρησκευτικά. Η έρευνα αναφέρθηκε σε μια μελέτη δύο γιατρών από τον Ινδικό Οργανισμό Υγείας, σύμφωνα με την οποία κορίτσια από φτωχές οικογένειες πωλούνταν μετά την εφηβεία σε ιδιωτικούς πλειστηριασμούς σε κάποιον αφέντη ο οποίος αρχικά πλήρωνε ένα χρηματικό ποσό στις οικογένειες, το οποίο κυμαινόταν από 500 σε 5000 ινδικά νομίσματα.[11]

Σύμφωνα με τις Βεδικές διδασκαλίες, οι γυναίκες δεν έχουν κανένα απολύτως δικαίωμα. Είναι απλά ευλογημένες ως υποτελείς των συζύγων τους.

‘‘Όποια κι αν είναι τα χαρακτηριστικά του άνδρα με τον οποίο μια γυναίκα ενώνεται σύμφωνα με το νόμο, αυτά τα χαρακτηριστικά ακόμη και η ίδια πιστεύει ότι μοιάζουν σαν ποτάμι (που ενώνεται) με τον ωκεανό.’’[12]

[11] Τσάτερτζι, σελ. 29.
[12] Buhlerg, σελ. 331, Κεφάλαιο 9, εδάφιο 22.

Σε ένα άλλο εδάφιο, οι Βεδικές διδασκαλίες του Μανού δεν δίνουν καμία απολύτως αξία στις γυναίκες.

‘‘Ούτε με πώληση, ούτε με αποκήρυξη απελευθερώνεται μια γυναίκα από το σύζυγός της· έτσι γνωρίζουμε πως είναι ο νόμος, τον οποίο ο κύριος των πλασμάτων (ο Πραγκαπάτι) έφτιαξε από παλιά.’’[13]

Οι γυναίκες, σύμφωνα με τις αυθεντικές Ινδουιστικές Βεδικές διδασκαλίες είναι ακριβώς όπως μια περιουσία που μπορεί να κληρονομηθεί και να χρησιμοποιηθεί από τους συγγενείς κάποιου.

‘‘Η γυναίκα ενός μεγαλύτερου αδελφού είναι για το νεαρότερο (αδελφό) η γυναίκα ενός Γκουρού…’’[14]

Ο Μανού εφάρμοσε έναν παρόμοιο νόμο αναφορικά με την κληρονομιά της συζύγου ενός αποθανόντος άνδρα από τον αδελφό του.

[13] Buhlerg, σελ. 335, Κεφάλαιο 9, εδάφιο 46.
[14] Buhlerg, σελ. 337, Κεφάλαιο 9, εδάφιο 57.

Η απεριόριστη πολυγαμία νομιμοποιείται από τις Ινδουιστικές διδασκαλίες. Ο πατέρας Ραμ έχει πολλές συζύγους πέρα από τις πολλές παλλακίδες . Ο Κρίσνα, ο ήρωας του Μαχαμπχαράτ και μετενσάρκωση του Βισνού (Ινδουιστή θεού) είχε οκτώ κύριες συζύγους.

‘‘Αν ο (μελλοντικός) σύζυγος μιας κοπέλας πεθάνει αφού έχει δώσει προφορικά υπόσχεση, ο κουνιάδος της πρέπει να την παντρευτεί…’’[15]

Το άκαμπτο και άδικο σύστημα καστών έχει ευνοήσει τους Βραχμάνους σε βάρος των υπολοίπων καστών. Οι γυναίκες των κατώτερων καστών και οι απόγονοί τους υπέφεραν με πολλούς τρόπους. Η άδικη πρόσληψη μεριδίου κληρονομιάς ήταν μόνο ένα ζήτημα. Σύμφωνα με το νόμο του Μανού,

‘‘Ο Μπραχμάνα (γιος) θα λάβει τέσσερα μερίδια, ο γιος του Κασατρίγια (σύζυγος) τρία, ο γιος του Βαϊσία θα λάβει δύο μέρη, ο γιος του Σούντρα θα λάβει ένα μερίδιο.’’[16]

Οι γυναίκες σύμφωνα με τις Ινδουιστικές διδασκαλίες του Μανού δεν έχουν το δικαίωμα να αμφισβητούν τους άνδρες τους ή να λαμβάνουν νομικά μέτρα για να διορθώσουν τη συμπεριφορά των συζύγων τους.

‘‘Αυτή που δείχνει ασέβεια σε (έναν σύζυγο) ο οποίος είναι εθισμένος σε (κάποιο σατανικό) πάθος, είναι μέθυσος, ή άρρωστος, θα εγκαταλειφθεί για τρεις μήνες (και θα) στερηθεί τα στολίδια της και τα έπιπλα.’’[17]

Η απεριόριστη πολυγαμία νομιμοποιείται από τις Ινδουιστικές διδασκαλίες. Ο πατέρας Ραμ έχει πολλές συζύγους πέρα από τις πολλές παλλακίδες[18]. Ο Κρίσνα, ο ήρωας του Μαχαμπχαράτ και μετενσάρκωση του Βισνού (Ινδουιστή θεού) είχε οκτώ κύριες συζύγους. Παντρεύτηκε άλλες δεκαέξι χιλιάδες και εκατό γυναίκες.[19] Ο Σουάμι Βάμντεβ του VHP είναι υπέρ της έκδοσης άδειας στους Ινδουιστές άνδρες να έχουν το πολύ 25 συζύγους.[20]

Στην Ινδουιστική κοινωνία, από την άλλη, η ζωή των γυναικών των οποίων οι σύζυγοι πέθαναν γίνεται αφόρητη σε βαθμό που πρέπει να διαπράξουν Σάτι (η χήρα Ινδού άντρα, καίγεται ζωντανή μαζί με τον σύζυγό της κατά την κηδεία του), μια μορφή αυτοκτονίας. Ο Γκουστάβ λε Μπον έγραψε για αυτήν την πλευρά της Ινδικής κοινωνίας λέγοντας:[21]

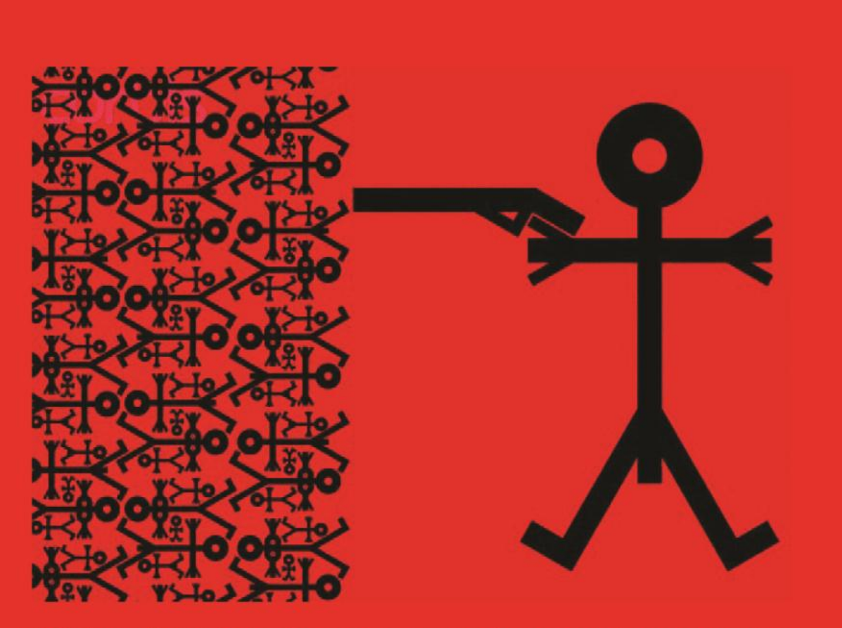
---

[15] Buhlerg, σελ. 339, Κεφάλαιο 9, εδάφιο 69.
[16] Buhlerg, σελ. 358, Κεφάλαιο 9, εδάφιο 154. Η απόφαση της άδικης μοιρασιάς για τους απογόνους των μη Μπαραμάνα συνεχίζεται στα εδάφια 154-161. Αν αυτή είναι η μοίρα των γιων μπορούμε να φανταστούμε τη μοίρα των κορών.
[17] Buhlerg, σελ. 341, Κεφάλαιο 9, εδάφιο 78.
[18] Δρ. Μπαμπασάχεμπ Ρ. Αμπέντκαρ, Το Αίνιγμα του Ραμ και του Κρίσνα, Μπανγκαλόρ, 1988, σελ. 8, Φάζλι 1995, σελ. 107.
[19] Στατιστικά Αμπντέντκα, σελ. 25.
[20] Fazile, σελ. 107.
[21] Gustave le Bon. “Les Civilization de Inde” (Οι Πολιτισμοί της Ινδίας). σελ. 238

‘‘Η αυτοπυρπόληση των χηρών στην κηδεία των συζύγων τους δεν αναφέρεται στη Σάστρα, αλλά φαίνεται πως η πρακτική έχει γίνει ιδιαίτερα κοινή στην Ινδία, καθώς βρίσκουμε αναφορές στις περιγραφές των Ελληνικών Χρονικών.’’

Αυτή η περιφρόνηση για τις γυναίκες φαίνεται, επίσης, σε αναφορές των Ινδικών Μ.Μ.Ε., τα οποία αναφέρουν πως μεγάλος αριθμός κοριτσιών θάβονται ζωντανές καθώς οι γυναίκες θεωρούνται οικονομικό φορτίο για τους γονείς τους. Η UNICEF αποκάλυψε πως το φαινόμενο της βρεφοκτονίας είναι ευρέως διαδεδομένο στα περισσότερα από τα 60.000 χωριά της Ινδίας όπου ζει το 70% των Ινδών. Το 40% των κοριτσιών σε σχολική ηλικία δεν πηγαίνουν στο σχολείο. Συνεπώς, η συντριπτική πλειοψηφία του 84% αναλφάβητου πληθυσμού της Ινδίας αποτελείται από γυναίκες.

Η “The Times” ανέφερε πως η πολιτική του ενός-μόνο-παιδιού που εφαρμόζεται στην Κίνα σήμερα, έχει οδηγήσει πολλούς Κινέζους να επιθυμούν ένα αρσενικό παιδί. Συνεπώς, κάνουν έκτρωση στα θηλυκά μωρά ή σκοτώνουν τα θηλυκά νεογνά ή πωλούν τα μεγαλύτερα κορίτσια τους σε νομάδες δουλεμπόρους. Αναφορικά με αυτό, η Κινεζική αστυνομία συνέλαβε πρόσφατα 49 μέλη μιας συμμορίας δουλειά της οποίας ήταν να αγοράζουν, να εισάγουν λαθραία και να πωλούν κορίτσια σε όλη την Κίνα. Ως αποτέλεσμα αυτής της άγριας μεταχείρισης θηλυκών παιδιών στην Κίνα, η Κινεζική Επιτροπή Κρατικού Σχεδιασμού ανέφερε πως ο αριθμός των ανδρών είναι 36 εκατομμύρια μεγαλύτερος από τον αριθμό των γυναικών.[22] Ο O’Connell το 1994 ανέφερε πως περισσότερα από ένα εκατομμύριο θηλυκά μωρά δολοφονήθηκαν στην Κίνα ως αποτέλεσμα της πολιτικής ενός-παιδιού που εφαρμόστηκε από το κράτος.[23]

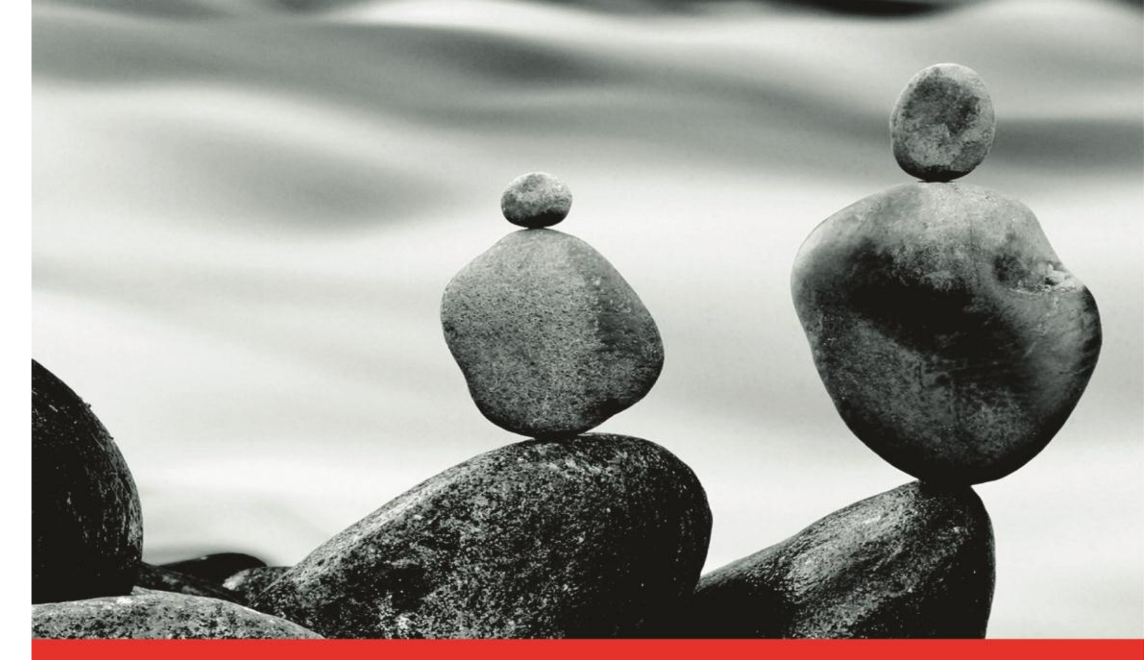

Ο O’Connell το 1994 ανέφερε πως περισσότερα από ένα εκατομμύριο θηλυκά μωρά δολοφονήθηκαν στην Κίνα ως αποτέλεσμα της πολιτικής ενός-παιδιού που εφαρμόστηκε από το κράτος.

[22] “In the Family” (Στην Οικογένεια), 15, Σεπτεμβρίου, σελ. 7.

[23] Στο Ζεντρίκλι 1997, σελ. 20.

Σε αυτό το μέρος του βιβλίου, παρουσιάστηκε με συντομία μια γενική οπτική κάποιων πτυχών της κατάστασης των γυναικών στις Ινδουιστικές διδασκαλίες. Το περίπλοκο σύστημα καστών που διαιρεί τους ανθρώπους σε συγκεκριμένες κοινωνικο-οικονομικές κατηγορίες με άνισα δικαιώματα έχει επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό τη θέση των γυναικών στις Ινδουιστικές διδασκαλίες. Στρέφω τώρα το ενδιαφέρον μου στην εικόνα και την θέση των γυναικών στην Παλαιά Διαθήκη. Το επόμενο τμήμα θα φέρει στο φως τον τρόπο που οι γυναίκες παρουσιάζονται στην Παλαιά Διαθήκη.

Β. Οι Γυναίκες στην Παλαιά Διαθήκη

Η εικόνα των γυναικών στην Παλαιά Διαθήκη δεν είναι κολακευτική. Πολλά εδάφια της Παλαιάς Διαθήκης αναπαριστούν τις γυναίκες με την πιο σατανική εικόνα. Σε ένα σημείο παρουσιάζονται ως πηγή εξαπάτησης που οδήγησε την ανθρωπότητα σε συμφορές. Η Εύα κατηγορήθηκε ως εκείνη που έπεισε τον Αδάμ να φάει από το απαγορευμένο δέντρο με αποτέλεσμα ο Αδάμ και οι απόγονοί του να εξοριστούν από τον παράδεισο. Αυτή η αμαρτία της ανυπακοής στις εντολές του Θεού συνέβαλε σε αυτό που είναι γνωστό ως Προπατορικό Αμάρτημα και στο Χριστιανικό δόγμα της εξιλέωσης μέσω του Χριστού, «του σωτήρα».

Αυτή η οπτική της Εύας ως δελεάστριας στη Βίβλο είχε ως αποτέλεσμα ένα υπερβολικά αρνητικό αντίκτυπο στις γυναίκες σε όλη τη διάρκεια της Ιουδο-Χριστιανικής παράδοσης.

Όλες οι γυναίκες θεωρούταν πως είχαν κληρονομήσει από τη μητέρα τους, τη Βιβλική Εύα, τόσο την ενοχή όσο και το δόλο της. Συνεπώς, ήταν όλες αναξιόπιστες, ηθικά κατώτερες και κακοήθεις. Η εμμηνόρροια, η εγκυμοσύνη και η κυοφορία θεωρούνταν η δίκαιη τιμωρία για την αιώνια ενοχή του καταραμένου θηλυκού φύλου. Προκειμένου να εκτιμήσουμε πόσο αρνητικός ήταν ο αντίκτυπος της Βιβλικής Εύας σε όλους τους θηλυκούς απογόνους της, πρέπει να κοιτάξουμε τα κείμενα ορισμένων από τους πιο σημαντικούς Εβραίους και Χριστιανούς όλων των εποχών. Ας ξεκινήσουμε με την Παλαιά Διαθήκη και ας κοιτάξουμε τα αποσπάσματα αυτού που αποκαλείται Λογοτεχνία Σοφίας στην οποία βρίσκουμε:

«[26]Λέγεται ότι πικρότερη κι από το θάνατο είναι η γυανίκα-παγίδα, που η καρδιά της δίχτυ, και τα χέρια της δεσμά· Όποιος είναι αρεστός στο Θεό θα ξεφύγει απ' αυτή· ενώ ο αμαρτωλός θα πέσει στα δίχτυα της. [27] Να τι βρήκα εγώ ο Εκκλησιαστής ερευνόντας ακατάπαυστα, για να βγάλω κάποιο συμπέρασμα, [28] που με επιμονή αναζητώ, μα δεν το βρήκα. Βρήκα έναν άνδρα σωστό ανάμεσα σε χίλιους· όμως, ούτε μία γυναίκα ανάμεσα σε όλους αυτούς δεν βρήκα.» (Εκκλησιαστής 7:26-28).

Σε ένα άλλο μέρος της Εβραϊκής λογοτεχνίας που βρίσκεται στην Καθολική Βίβλο, διαβάζουμε:

«Καμία δολιότητα δεν πλησιάζει την δολιότητα μιας γυναίκας…Η αμαρτία ξεκίνησε με μια γυναίκα και χάρη σ' αυτήν πρέπει όλοι να πεθάνουμε» (Εκκλησιαστικός 25:19, 24).

Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, οι γυναίκες τιμωρήθηκαν για την αμαρτία της μητέρας τους, της Εύας, υποφέροντας το μαρτύριο της εγκυμοσύνης και τους πόνους του τοκετού.

«Και στη γυναίκα είπε: Θα υπερπληθύνω τις λύπες σου και τους πόνους της κυοφορίας σου· και με πόνους θα γεννάς τα παιδιά σου· και στον άνδρα σου θα στρέφεται η επιθυμία σου, κι αυτός θα σε εξουσιάζει.»[24] (Γένεση 3:16)

Τέτοια ευθύνη και αυστηρή τιμωρία έρχεται σε αντίθεση με την Κορανική αναφορά σχετικά με την ευθύνη των πράξεων των ανθρώπων, ανεξαρτήτως φύλου, αρσενικού ή θηλυκού. Στην πραγματικότητα, το Κοράνιο ποτέ δεν κατηγόρησε μόνο την Εύα επειδή έφαγε από το απαγορευμένο δέντρο.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 7:22-23

﴿Έτσι, *(ο Σατανάς)* **τους παραπλάνησε** *(κατεβάζοντας τους από το επίπεδο της υπακοής στο επίπεδο της παρακοής)*

---

[24] Αυτό που βρίσκω ιδιαίτερα συνεπές σε πολλά σημεία στη Βίβλο είναι πως οι απόγονοι λαμβάνουν τις αμαρτίες των προγόνων τους. Θα παραθέσω μόνο μερικά εδάφια.
Έξοδος 20:5
«Δεν θα προσκυνάς ούτε θα τα λατρεύεις, γιατί εγώ ο Κύριος, ο Θεός σου, είμαι Θεός ζηλότυπος, που απαιτώ αποκλειστικότητα. Για τις αμαρτίες των πατέρων που μου αντιστέκονται, τιμωρώ τα παιδιά, ακόμη και μέχρι τρίτης και τέταρτης γενεάς.».
Δευτερονόμιο 23:3
«Ο νόθος δεν μπορεί να μπει μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου· ακόμη και μέχρι τη δέκατη γενεά των απογόνων του, δεν θα μπει μέσα στη συναγωγή τού Κυρίου.»

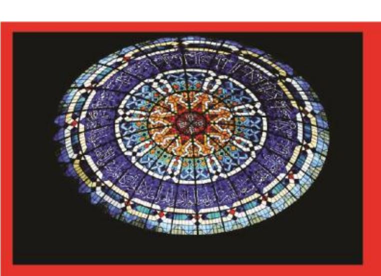
με δόλο ***(δείχνοντας ότι θέλει το καλό τους κρύβοντας την κακή πρόθεσή του)*****. Στη συνέχεια, όταν δοκίμασαν από το δέντρο, τότε τα απόκρυφα σημεία τους έγιναν φανερά σ' αυτούς** ***(αφού έπεσαν τα ρούχα τους από την αμαρτία τους)*** **και άρχισαν να καλύπτονται με τα φύλλα του Παραδείσου** ***(προκειμένου να καλύψουν τα απόκρυφα σημεία τους)*****. Και ο Κύριός τους τούς φώναξε, λέγοντας: «Δεν σας Απαγόρεψα αυτό το δέντρο και σας Είπα: Πράγματι, ο Σατανάς είναι φανερός εχθρός σε σας;» ۞ Εκείνοι είπαν: «Κύριέ μας! Αδικήσαμε τον εαυτό μας! Αν δεν μας Συγχωρήσεις και δεν Εναποθέσεις σε μας το Έλεός Σου σίγουρα θα είμαστε από τους χαμένους! ﴿**

Το Κοράνιο επισημαίνει πως κάθε Άτομο είναι ατομικά υπεύθυνο για τις πράξεις του/της.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 6:164

﴾ Και κάθε ψυχή δεν κάνει μια αμαρτία παρά να είναι ενάντια του εαυτού της ***(δηλ η ποινή της)*****, και δεν υπάρχει καμία** ***(αμαρτωλή)*** **ψυχή που να επωμιστεί την αμαρτία κάποιας άλλης. Έπειτα στον Κύριό σας θα είναι η επιστροφή σας, και Αυτός θα σας ενημερώσει σχετικά με αυτά στα οποία διαφωνούσατε.» ﴿**

Η έννοια του Προπατορικού Αμαρτήματος είναι παντελώς ξένη στις Ισλαμικές διδασκαλίες για τρεις λόγους. Πρώτον, αντιβαίνει στη μοναδικότητα κάθε ανθρώπινου όντος. Δεύτερον, είναι άδικο να κατηγορεί κανείς και να θέτει την οργή του σε ολόκληρη την ανθρωπότητα για τη λάθος πράξη ενός ατόμου. Τρίτον, η έννοια του Προπατορικού Αμαρτήματος αποτέλεσε πρόσχημα για την εύρεση μιας ακόμη προβληματικής διδασκαλίας που συνδέει τη σωτηρία με την εξιλέωση μέσω του Χριστού. Το Κοράνιο απορρίπτει την μοιρολατρική άποψη του πεπρωμένου των ανθρώπων και προτρέπει τους ανθρώπους να αναλάβουν την ευθύνη για τη συμπεριφορά και τις επιλογές τους.

Το Κοράνιο απορρίπτει την μοιρολατρική άποψη του πεπρωμένου των ανθρώπων και προτρέπει τους ανθρώπους να αναλάβουν την ευθύνη για τη συμπεριφορά και τις επιλογές τους.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 17:15

﴾ Όποιος καθοδηγείται ***(πηγαίνει στο σωστό δρόμο)*****, καθοδηγείται μόνο για τον εαυτό του** ***(η αμοιβή θα είναι μόνο για τον ίδιο)*****. Και όποιος παραστρατεί, παραστρατεί εναντίον του εαυτού του** ***(η τιμωρία θα είναι μόνο για τον ίδιο)*****. Δεν υπάρχει καμία** ***(αμαρτωλή)*** **ψυχή που να επωμιστεί την αμαρτία κάποιας άλλης. Και ποτέ δεν τιμωρούμε μέχρι να στείλουμε Αγγελιαφόρο** ***(για να προειδοποιήσει)*****. ﴿**

Το Κοράνιο δεν θεωρεί τον τοκετό και την εγκυμοσύνη ως τιμωρία για τις γυναίκες, αλλά αντίθετα ως έντιμο καθήκον για το οποίο οι μητέρες πρέπει να εκτιμώνται.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 16:97

﴾ Όποιος κάνει ενάρετες πράξεις, είτε άνδρας είτε γυναίκα, ενώ είναι πιστός, στ' αλήθεια θα τον κάνουμε

να ζήσει μια καλή ζωή, και θα τους ανταμείψουμε σίγουρα με αμοιβή ανάλογη με τα καλύτερα απ' όσα έκαναν. ﴿

O Kendath (1983) ανέφερε πως οι Ορθόδοξοι Εβραίοι άνδρες κατά την καθημερινή προσευχή τους απαγγέλουν **«Ευλογημένος ο Θεός Βασιλέας του σύμπαντος που δεν με έκανε γυναίκα.»** Από την άλλη, οι γυναίκες ευχαριστούν το Θεό κάθε πρωί που τις **«έκανε σύμφωνα με το θέλημά Του.»**[25] Σύμφωνα με το Εβραϊκό Ταλμούδ, **«Οι γυναίκες εξαιρούνται από τη μελέτη της Τορά.»** ο Swidler (1976) ανέφερε πως ο Ραβίνος Ελιέζερ είπε: **«Αν ένας άνδρας διδάσκει στην κόρη του την Τορά είναι σαν να της διδάσκει την ασέλγεια.»**[26] Αυτή η απαγόρευση οφείλεται στις απίστευτες επινοημένες ιστορίες αναφορικά με τις κόρες και τις συζύγους των προφητών που μπορεί να βρουν στις γραφές.

Οι Εβραίοι Ραβίνοι απαρίθμησαν εννέα κατάρες που έπληξαν τις γυναίκες ως αποτέλεσμα της Πτώσης:

«Στη γυναίκα έδωσε εννέα κατάρες και θάνατο: το φορτίο του αίματος της περιόδου και του αίματος της παρθενιάς· το φορτίο της εγκυμοσύνης· το φορτίο του τοκετού· το φορτίο της ανατροφής των παιδιών· το κεφάλι της καλύπτεται σαν κάποιον που θρηνεί· τρυπά το αυτί της σαν κάποιον μόνιμο δούλο ή δούλα που υπηρετεί τον κύριό της· δεν θεωρείται έμπιστη ως μάρτυρας· και μετά από όλα αυτά –το θάνατο.»[27]

Αντίθετα με τις διδασκαλίες της Βίβλου, το Κοράνιο δεν θεωρεί τον τοκετό και την εγκυμοσύνη ως τιμωρία για τις γυναίκες, αλλά αντίθετα ως έντιμο καθήκον για το οποίο οι μητέρες πρέπει να εκτιμώνται.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 31:14

﴾ Και διατάξαμε τον άνθρωπο να προσέχει τους γονείς του. Η μητέρα του τον κουβαλούσε με δυσκολία και κούραση ***(δηλ. από την εγκυμοσύνη και τον τοκετό)*****. Και ο απογαλακτισμός του γίνεται μετά από δύο χρόνια. Έτσι, ευχαρίστησε Εμένα και τους γονείς σου• σε Μένα ανήκει ο τελευταίος προορισμός. ﴿**

Μελετώντας τα εδάφια από την Παλαιά Διαθήκη, το βιβλίο στο οποίο πιστεύουν τόσο οι Εβραίοι όσο και οι Χριστιανοί, αναφορικά με την τιμωρία ενός βιαστή, αναρωτιέται κανείς ποιος τιμωρείται στην πραγματικότητα; Ο άνδρας που βίασε την αθώα γυναίκα ή η γυναίκα που βιάστηκε και δέχθηκε επίθεση; Αν αυτός είναι ο τρόπος με τον οποίο γίνονται αντιληπτές η αξιοπρέπεια και η ευσέβεια των γυναικών, τι θα εμπόδιζε κάποιον από το να αναζητήσει την πιο όμορφη γυναίκα

---

[25] Thena Kendath, "Memories of an Orthodox Youth" (Αναμνήσεις μιας Ορθόδοξης Νεολαίας). In Susannah Heschel, εκδ. On being a Jewish Feminist (Για το να είσαι Εβραίος Φεμινιστής), Νέα Υόρκη: Schocken Books, 1983, σελ. 96-97.

[26] Leonard J. Swidler, "Women in Judaism: The Status of Women in Formative Judaism" (Οι Γυναίκες στον Ιουδαϊσμό: Η Θέση των Γυναικών στον Σχηματισμένο Ιουδαϊσμό). Metuchen, N.Y.: Scarecrow Press, 1976, σελ. 83-93.

[27] Leonard J. Swidler, "Women in Judaism: The Status of Women in Formative Judaism" (Οι Γυναίκες στον Ιουδαϊσμό: Η Θέση των Γυναικών στον Σχηματισμένο Ιουδαϊσμό). Metuchen, N.Y.: Scarecrow Press, 1976, σελ. 115. (Αμπντ Αλ-'Αζίμ).

στην πόλη, να τη βιάσει, να πει σε όλους για αυτό, κι έπειτα να βάλει το δικαστήριο να την αναγκάσει να γίνει γυναίκα του για το υπόλοιπο της ζωής της; Αυτό αποτελεί απόσπασμα από το Δευτερονόμιο αναφορικά με αυτήν την περίπτωση.

Δευτερονόμιο 22:29-30

«[29]τότε, ο άντρας που βίασε την κοπέλα, θα δώσει στον πατέρα της 50 σίκλους ασημένιους, και θα την πάρει γυναίκα του, επειδή την ταπείνωσε, και σ' όλη του τη ζωή δεν θα μπορεί να την χωρίσει.»

Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, οι κόρες κληρονομούν τον πατέρα τους μόνο αν δεν έχουν αδελφούς. Οι χήρες, οι μητέρες και οι αδερφές στερούνται κληρονομιάς.

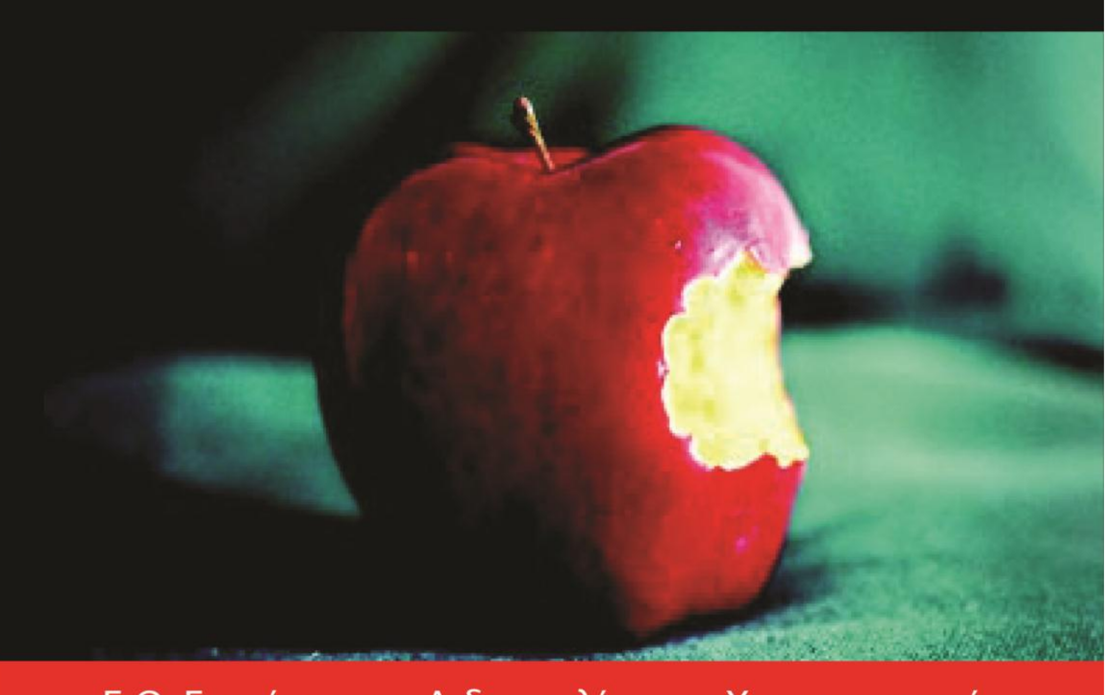
Σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, οι κόρες κληρονομούν τον πατέρα τους μόνο αν δεν έχουν αδελφούς. Οι χήρες, οι μητέρες και οι αδερφές στερούνται κληρονομιάς.

Αριθμοί 27:6-10

«[6] Και ο Κύριος μίλησε στον Μωυσή, λέγοντας: [7] «Σωστά μίλησαν οι θυγατέρες τού Σαλπαάδ· Ασφαλώς και πρέπει να τους δώσεις κληρονομικό μερίδιο, όπως έδωσες και στους αδελφούς του πατέρα τους. Θα τους μεταβιβάσεις την ιδιοκτησία του πατέρα τους. [8] Και θα μιλήσεις στους Ισραηλίτες, λέγοντας: Αν κάποιος άνθρωπος πεθάνει, και δεν έχει γιο, την κληρονομιά του θα τη μεταβιβάζεται τότε στην κόρη του. [9] Και αν δεν έχει κόρη, τότε θα δώσετε την κληρονομιά του στους αδελφούς του. [10] Και αν δεν έχει αδελφούς, τότε θα δώσετε την κληρονομιά του στους αδελφούς τού πατέρα του.»

Εξέτασα σύντομα ορισμένες από τις διδασκαλίες της Παλαιάς Διαθήκης αναφορικά με τις γυναίκες. Κατά την πορεία της έρευνάς μου, αναρωτιόμουν συνεχώς πως ήταν δυνατόν τόσες πολλές ανήθικες ιστορίες να αποδίδονται στους ευγενείς απεσταλμένους του Θεού, στους προφήτες (η ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ σε όλους τους).

Στο βιβλίο της "Islam & Christianity" (Ισλάμ και Χριστιανισμός), η Ούλφατ 'Αζίζ απέδωσε την εισαγωγή της μονογαμίας στον Χριστιανισμό και ως εκ τούτου την θαυμαστή αγαμία, στην αρνητική στάση που είχαν πολλοί Χριστιανοί θρησκευτικοί ηγέτες απέναντι στις γυναίκες και το γάμο γενικότερα. Ο Απόστολος Παύλος, ο πραγματικός ιδρυτής της

Γ. Οι Γυναίκες στις Διδασκαλίες του Χριστιανισμού

σημερινής μορφής του Χριστιανισμού, θεωρούσε τις γυναίκες ξελογιάστρες. Επέρριψε ολόκληρο το φταίξιμο της πτώσης του ανθρώπου και της απαρχής της αμαρτίας στις γυναίκες. Βρίσκουμε στην Καινή Διαθήκη αναφορές που υπογραμμίζουν τέτοια αρνητική στάση απέναντι στις γυναίκες, ανάμεσα στις οποίες είναι και οι εξής:

1 Προς Τιμόθεον 2:11-15

«[11] Η γυναίκα στη σύναξη πρέπει να ακούει και να μαθαίνει με σιωπηλή, και με πλήρη υποταγή. [12] Και δεν επιτρέπω στη γυναίκα να διδάσκει στην εκκλησία, ούτε να αφεντεύει στον άντρα, αλλά να είναι μένει σιωπηλή. [13] Γιατί ο Αδάμ πλάστηκε πρώτος, έπειτα η Εύα. [14] Και ο Αδάμ δεν απατήθηκε, αλλά η γυναίκα εξαπατήθηκε και έπεσε σε παράβαση. [15] Θα σωθεί όμως διαμέσου της τεκνογονίας, αν μείνουν στην πίστη και στην αγάπη και στον αγιασμό και να έχουν κοσμιότητα.»

Προκειμένου να κατανοήσουμε το λόγο πίσω από την περιφρόνηση των γυναικών στη Δύση για πολλούς αιώνες, χρειάζεται να αναλύσουμε την ακραία θέση που διατηρούσαν κατά των γυναικών αγιοποιημένοι άνδρες του Χριστιανισμού. Ορισμένες από αυτές τις διδασκαλίες παρατίθενται παρακάτω:

«Η γυναίκα είναι κόρη του ψεύδους, φρουρός της Κόλασης, εχθρός της ειρήνης· μέσω αυτής ο Αδάμ έχασε τον Παράδεισο.» (Αγ. Ιωάννης Δαμασκηνός, 79)

«Η γυναίκα είναι το όργανο το οποίο χρησιμοποιεί ο Διάβολος για να κερδίσει την κυριαρχία των ψυχών μας.» (Αγ. Κύπριος, 79)

«Η γυναίκα έχει το δηλητήριο ενός ερπετού, την μοχθηρία ενός δράκου.» (Αγ. Γρηγόριος ο Μέγας, 79).[28]

Ο ύψιστος μηχανικός της Καινής Διαθήκης, ο Απόστολος Παύλος, απευθύνθηκε στις γυναίκες με πολύ πιο αυστηρή γλώσσα.

«[11] Η γυναίκα στη σύναξη πρέπει να ακούει και να μαθαίνει με σιωπηλή, και με πλήρη υποταγή. [12] Και δεν επιτρέπω στη γυναίκα να διδάσκει στην εκκλησία, ούτε να αφεντεύει στον άντρα, αλλά να μένει σιωπηλή. [13] Γιατί ο Αδάμ πλάστηκε

[28] Ulfat Aziz, “Islam and Christianity” (Ισλάμ και Χριστιανισμός), Προεδρία Ισλαμικών Ερευνών: Ριάντ, 1984, σελ. 79.

πρώτος, έπειτα η Εύα. [14] Και ο Αδάμ δεν απατήθηκε, αλλά η γυναίκα εξαπατήθηκε και έπεσε σε παράβαση. [15] Θα σωθεί όμως διαμέσου της τεκνογονίας, αν μείνουν στην πίστη και στην αγάπη και στον αγιασμό και να έχουν κοσμιότητα.» (1 Προς Τιμόθεον 2:11-15)

Ο Αγ. Τερτυλλιανός ήταν περισσότερο ευθύς και ειλικρινής από τον Απόστολο Παύλο, ενώ απευθυνόταν στις «πολυαγαπημένες αδελφές» του στην πίστη, είπε:

«Δεν γνωρίζετε πως είστε η κάθε μία Εύα; Η τιμωρία του Θεού στο φύλο σας υπάρχει σε αυτήν την εποχή οπότε και η ενοχή επίσης πρέπει αναγκαστικά να παραμείνει. Είστε η πύλη του Διαβόλου: Είστε οι παραβάτες του απαγορευμένου δέντρου: Είστε οι πρώτοι παραβάτες του Θείου Νόμου: Είστε εσείς εκείνη που έπεισε αυτόν που ο διάβολος δεν ήταν αρκετά ανδρείος ώστε να του επιτεθεί. Εσείς καταστρέψατε τόσο εύκολα την εικόνα του Θεού, τον άντρα. Εξαιτίας της λιποταξίας σου ακόμη και ο υιός του Θεού έπρεπε να πεθάνει.»

Ο Αγ. Αυγουστίνος ήταν πιστός στην κληρονομιά των προγόνων του, έγραψε σε έναν φίλο:

«Ποια είναι η διαφορά, είτε είναι σύζυγος είτε μητέρα, παραμένει η Εύα η δελεάστρια την οποία πρέπει να προσέχουμε σε κάθε γυναίκα…Απέτυχα να δω τι χρήσιμο μπορεί να προσφέρει μια γυναίκα σε έναν άνδρα, αν εξαιρέσει κανείς τη λειτουργία της κυοφορίας.»

Αιώνες αργότερα ο Αγ. Θωμάς ο Ακίνας θεωρούσε ακόμη τις γυναίκες ελαττωματικές:

«Αναφορικά με την ατομική φύση, η γυναίκα είναι ελαττωματική και μπάσταρδη, καθώς η ενεργής δύναμη του αρσενικού σπόρου τείνει στην παραγωγή μιας τέλειας ομοιότητας στο αρσενικό φύλο· ενώ η παραγωγή της γυναίκας πηγάζει από κάποιο ελάττωμα στην ενεργό δύναμη ή από κάποια υλική ανικανότητα, ή ακόμη και από κάποια εξωτερική επιρροή.»

Ο Αζίμ, ως ειδικός στα δικαιώματα των γυναικών, αναφέρεται σε κάποιες από τις πιο εξέχουσες Χριστιανικές μεταρρυθμίσεις αναφέροντας: **«ο ξακουστός αναμορφωτής Μαρτίνος Λούθηρος δεν μπορούσε να βρει κανένα όφελος στη γυναίκα πέρα από το ότι φέρνει στον κόσμο όσο το δυνατόν περισσότερα παιδιά ανεξαρτήτως κάποιας παρενέργεια:**

«Αν κουραστούν ή ακόμη πεθάνουν, αυτό δεν έχει σημασία. Ας πεθάνουν στον τοκετό, γι’ αυτό είναι εκεί.»[29].

Ξανά και ξανά όλες οι γυναίκες δυσφημούνται εξαιτίας της εικόνας της Εύας ως ξελογιάστρας, εξαιτίας της

[29] Για όλες τις ρήσεις των εξεχόντων Αγίων βλ. Karen Armstrong (μια πρώην Καθολική μοναχή), “The Gospel According to Woman” (Το Ευαγγέλιο Σύμφωνα με μια Γυναίκα) (Λονδίνο: Elm Tree Books, 1986), σελ. 52-62. Βλ. επίσης. Nancy van Vuuren, “The Subversion of Women as Practiced by Churches, Witch-Hunters, and Other Sexists” (Η Υπονόμευση των Γυναικών όπως Πραγματοποιείται από τις Εκκλησίες, Κυνηγοί Μαγισσών και Άλλοι Σεξιστές) (Φιλαδέλφεια: Westminster Press), σελ. 28-30.

περιγραφής της Γένεσης. Για να συνοψίσουμε, η Ιουδαιο-Χριστιανική έννοια της γυναίκας έχει δηλητηριαστεί από την πίστη στην αμαρτωλή φύση της Εύας και των θηλυκών απογόνων της».

Όπως γίνεται κατανοητό, πολλοί Χριστιανοί μοναχοί προτίμησαν τη ζωή της αγαμίας από το να παντρευτούν γυναίκες. Ο γάμος θεωρούταν πρακτική υπερβολικά κοσμική. Θα εκτρέψει το άτομο από την αφοσίωση ολόκληρης της ζωής του στον Θεό. Στη σύγχρονη εποχή, αυτό το σύστημα λατρείας αποδείχτηκε πως είναι μεστό προβλημάτων. Πολύ λίγοι άνθρωποι σήμερα είναι πρόθυμοι να ασπαστούν την αγαμία και να ακολουθήσουν την ιεροσύνη. Ο αριθμός των νέων ανθρώπων που απαντώνται σε μοναστήρια φθίνει συνεχώς.

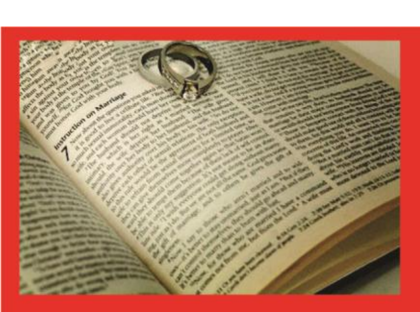
Πολύ λίγοι άνθρωποι σήμερα είναι πρόθυμοι να ασπαστούν την αγαμία και να ακολουθήσουν την ιεροσύνη. Ο αριθμός των νέων ανθρώπων που απαντώνται σε μοναστήρια φθίνει συνεχώς.

Ακολουθώντας την Εβραϊκή παράδοση όπως αναπαριστάται στην Παλαιά Διαθήκη και έχοντας υπόψη πως ο Προφήτης Ιησούς (ειρήνη σ' αυτόν) δεν απαγόρευσε ποτέ την πολυγαμία, οι πρώτοι Εβραίοι και Χριστιανοί ήταν πολυγαμικοί. Δινόταν ως επιλογή για όσους μπορούσαν να φέρουν την ευθύνη του γάμου και της οικογενειακής ζωής, και όχι σε αυτούς που αναζητούσαν την απόλαυση της σεξουαλικής επαφής. Ορισμένες αιρέσεις του Χριστιανισμού εξασκούν ακόμη αυτήν την παράδοση (δηλ. οι Μόρμονς του Ουτά στις Η.Π.Α.). Αναφέρεται στην Παλαιά Διαθήκη πως ο Βασιλιάς Σολομών (Ειρήνη σ' αυτόν) είχε πολλές συζύγους.

1 Βασιλέων 11:1-8

[1] ΚΑΙ ο βασιλιάς Σολομώντας, εκτός από τη θυγατέρα τού Φαραώ, αγάπησε πολλές ξένες γυναίκες: Μωαβίτισσες, Αμμωνίτισσες, Ιδουμαίες, Σιδώνιες, Χετταίες· [2] και από τα έθνη, για τα οποία ο Κύριος είχε πει προς τους γιους Ισραήλ: Δεν θα μπείτε μέσα σ' αυτά ούτε αυτά θα μπουν μέσα σε σας, μήπως και ξεκλίνουν τις καρδιές σας πίσω από τους θεούς τους· σ' αυτά ο Σολομώντας προσκολλήθηκε με έρωτα. [3] Και είχε 700 γυναίκες βασίλισσες και 300 παλλακές· και οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του. [4] Επειδή, όταν ο Σολομώντας γέρασε, οι γυναίκες του ξέκλιναν την καρδιά του πίσω από άλλους θεούς· και η καρδιά του δεν ήταν τέλεια με τον Κύριο τον Θεό του, όπως η καρδιά τού Δαβίδ τού πατέρα του. [5] Και ο Σολομώντας πορεύτηκε πίσω από την Αστάρτη, τη θεά των Σιδωνίων, και πίσω από τον Μελχώμ, το βδέλυγμα των Αμμωνιτών. [6] Και ο Σολομώντας έπραξε πονηρά μπροστά στον Κύριο, και δεν πορεύτηκε ολοκληρωτικά πίσω από τον Κύριο, όπως ο πατέρας του, ο Δαβίδ. [7] Τότε, ο Σολομώντας έκτισε έναν ψηλό τόπο στον Χεμώς, το βδέλυγμα του Μωάβ, στο βουνό απέναντι από την Ιερουσαλήμ, και στον Μολόχ, το βδέλυγμα των γιων Αμμών.

[8] Και έτσι έκανε για όλες τις ξένες γυναίκες του, που θυμίαζαν και θυσίαζαν στους θεούς τους.[30]

Γιατί, λοιπόν, ο σύγχρονος Χριστιανισμός απορρίπτει την πολυγαμία σε αντίθεση με τα ιερά του βιβλία;

Ο Προφήτης Αβραάμ είχε δύο συζύγους, τη Σάρα και τη Χάγκαρ. Ο Λούθηρος, σε κάποια περίσταση, μίλησε για την πολυγαμία με αξιοσημείωτη ανοχή και είναι γνωστό ότι επέτρεψε την πολυγαμική κατάσταση του Φιλίππου της Ασίας.[31]

Γιατί, λοιπόν, ο σύγχρονος Χριστιανισμός απορρίπτει την πολυγαμία σε αντίθεση με τα ιερά του βιβλία; Χριστιανοί θρησκευτικοί ηγέτες που ισχυρίστηκαν ότι διαθέτουν ορισμένες προφητικές δυνάμεις και χαρακτηριστικά συμπεριλαμβανομένης της αποκάλυψης (άμεσης προφορικής επικοινωνίας με το Θεό) επενέβησαν για να αλλάξουν τους νόμους των οικογενειακών σχέσεων προς όφελος των ανδρών που δεν ήθελαν να φέρουν την ευθύνη του γάμου.

[30] Σύμφωνα με το Ισλάμ, πολλά από όσα λέγονται για τον Προφήτη Σολομώντα (ειρήνη σ' αυτόν) στην Παλαιά Διαθήκη είναι ψέματα. Ένας προφήτης του Αλλάχ δεν θα στρεφόταν ποτέ στην ειδωλολατρία. Οι Εβραίοι δεν θεωρούν τον Σολομώντα σπουδαίο Προφήτη του Θεού, αλλά απλό βασιλιά.

[31] J. Jones και B. Phillips 1985, σελ. 3

Ένας ακόμη λόγος πίσω από την αρνητική στάση του Χριστιανισμού απέναντι στην πρακτική της πολυγαμίας, σχετίζεται με την ιστορική επικοινωνία που είχε ο Χριστιανισμός με την πιο εξελιγμένη φιλοσοφία του Ελληνορωμαϊκού πολιτισμού. Ο Χριστιανισμός επηρεάστηκε από τις ιδέες ενός περίεργου είδους ιδιαίτερης μονογαμίας. Η πλειοψηφία του πληθυσμού θεωρούνταν δούλοι που μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ελεύθερα. Έτσι, δεν υπάρχει ανάγκη για καμία μορφή πολυγαμίας που θα περιόριζε μια τέτοια ελευθερία των ανδρών και θα έθετε ορισμένα δικαιώματα για τις γυναίκες στην κοινωνία. Πολλοί Έλληνες φιλόσοφοι θεωρούσαν την ωφελιμότητα και την ευτυχία ως τα μοναδικά κριτήρια ηθικής. Κήρυξαν έναν μοχθηρό πόλεμο ενάντια στην ηθική και τις αξίες που στέκονται εμπόδιο στην πλήρη ικανοποίηση και απόλαυση της ζωής. Ο άνθρωπος γι' αυτούς πρέπει να αφήνεται ελεύθερος να αναζητά όση απόλαυση επιθυμεί. Συνεπώς, δεν έβρισκαν καμία αξία στην Χριστιανική παραδοσιακή απαίτηση για ευσέβεια.

Να έχετε υπόψη πως η αρνητική επιρροή διαφόρων εξτρεμιστικών προσεγγίσεων για την θεσμοθετημένη πολυγαμία στη Ρωμαιο-χριστιανική κοινωνία (ελεύθερο Ρωμαϊκό μποέμ σεξ και αποχή από το γάμο και αρνητική στάση προς τις γυναίκες από τους Χριστιανούς κληρικούς) είχε ως αποτέλεσμα τις σημερινές κοινωνικές καταστροφές. Αυτές οι κοινωνικές ασθένειες περιλαμβάνουν: τα ανησυχητικά ποσοστά των ανύπαντρων μητέρων, την σεξουαλική παρενόχληση, τις εγκυμοσύνες εφήβων, τα εξώγαμα παιδιά, κλπ.

Το Ισλάμ είναι ο μόνος παγκόσμιος τρόπος ζωής που παρέχει ένα πρακτικό, καθολικό, λειτουργικό και φυσικό σύστημα και λύση για τα διλλήματα του σύγχρονου κόσμου.

Το Ισλάμ είναι ο μόνος παγκόσμιος τρόπος ζωής που παρέχει ένα πρακτικό, καθολικό, λειτουργικό και φυσικό σύστημα και λύση για τα διλλήματα του σύγχρονου κόσμου.

Παρόλο που ήταν συνηθισμένο οι γυναίκες, τα παιδιά και οι ηλικιωμένοι να μην συμμετέχουν στον πόλεμο, σύμφωνα με τις διδασκαλίες της Βίβλου, το δικαίωμα τους στη ζωή δεν προστατεύεται. Ο σφαγιασμός γυναικών και παιδιών των Ισραηλιτών εχθρών θεωρούταν συνηθισμένη πρακτική. Πολλά βιβλικά εδάφια περιγράφουν αυτήν την πρακτική:

Αριθμοί 31: 15-24

«[15] και ο Μωυσής τούς είπε: Γιατί αφήσατε ζωντανές όλες τις γυναίκες; [16] Αυτές είναι που με συμβουλή τού Βαλαάμ παρέσυραν τους Ισραηλίτες να απιστήσουν στον Κύριο και έτσι στη Φεγώρ ξέσπασε η πληγή πάνω στην κοινότητα του Κυρίου. [17] και τώρα, θανατώστε κάθε αρσενικό παιδί και κάθε γυναίκα που έχει πλαγιάσει με άντρα και συνευρέθηκε μαζί του. [18] όλα, όμως, τα μικρά κορίτσια, που είναι παρθένες, φυλάξτε τα για τον εαυτό σας ζωντανά· [19] και μείνετε έξω από το στρατόπεδο επτά ημέρες· όποιος θανάτωσε άνθρωπο, και όποιος άγγιξε φονευμένο, καθαριστείτε εσείς και οι αιχμάλωτοί σας την τρίτη ημέρα, και την έβδομη ημέρα· [20] και καθαρίστε όλα τα ιμάτια, και όλα τα δερμάτινα σκεύη, και όλα τα φτιαγμένα από τρίχες κατσίκας, και όλα τα ξύλινα σκεύη. [21] Και ο Ελεάζαρ, ο ιερέας, είπε στους πολεμιστές, που έρχονταν από τον πόλεμο: Αυτό είναι το πρόσταγμα του νόμου, που ο Κύριος πρόσταξε στον Μωυσή· [22] μόνον το χρυσάφι, και το ασήμι, τον χαλκό, το σίδερο, τον κασσίτερο και το μολύβι, [23] κάθε τι που είναι ανθεκτικό στη φωτιά, θα το περάσετε μέσα από τη φωτιά, για να καθαριστεί. πρέπει, όμως, να καθαριστεί και με το νερό τού καθαρισμού· και κάθε τι που δεν αντέχει τη φωτιά, θα το περάσετε μέσα από το νερό· [24] και θα πλύνετε τα ιμάτιά σας την έβδομη ημέρα, και θα είστε καθαροί· και ύστερα θα μπείτε μέσα στο στρατόπεδο.»

Κατά Λουκάν 19:27 **Απέδωσε στον Ιησού ότι είπε:**

«[27] Όμως, τους εχθρούς μου αυτούς που δε θέλησαν να βασιλέψω πάνω τους οδηγήστε τους εδώ και κατασφάξτε τους μπροστά μου.»

Ιεζεκιήλ 9: 4-7

«[4] και ο Κύριος του είπε: Πέρασε μέσα από την πόλη, μέσα από την Ιερουσαλήμ, και κάνε ένα σημάδι επάνω στα μέτωπα των ανδρών, αυτών που στενάζουν και βοούν για όλα τα βδελύγματα που γίνονται μέσα στην πόλη. [5] Και στους άλλους είπε, ενώ εγώ άκουγα: Ακολουθήστε αυτόν τον άντρα και στην πόλη, και σκορπίστε το θάνατο· το μάτι σας ας μη λυπηθεί, και μη ελεήσετε κανέναν· [6] Σφάξτε τους όλους αυτούς, γέροντες, νέους, και παρθένες, και νήπια, και γυναίκες, φονεύστε μέχρι εξάλειψης· σε όποιον άνθρωπο,

όμως, επάνω στον οποίο είναι το σημάδι, μη πλησιάσετε· και αρχίστε από το θυσιαστήριό μου. Και άρχισαν από τους άνδρες τους πρεσβυτέρους, που ήσαν μπροστά στον οίκο. [7] Ύστερα τους είπε: «Γεμίστε τις αυλές με σκοτωμένους έστω κι αν μολύνετε το ναό μ' αυτούς. Μετά βγείτε έξω!». Και βγήκαν και σκότωναν στην πόλη.»

1 Σαμουήλ 15:3

«**Πήγαινε τώρα και πάταξε τους Αμαληκίτες, και εξολόθρευσε κάθε τι που έχουν, και μη τους λυπηθείς· να εξοντώσεις άνδρες και γυναίκες, και παιδιά και βρέφη, και βόδια και πρόβατα, και καμήλες και γαϊδούρια.»**

Ησαΐας 13: 15-16

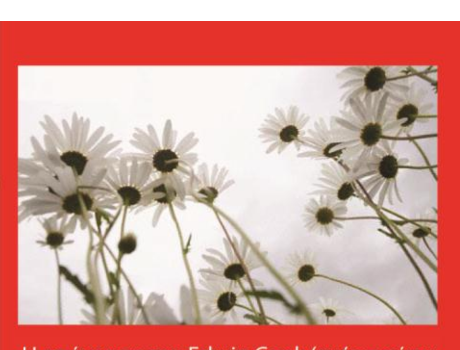
«**[15] Όποιον θα τύχει να τον βρουν, κόσκινο θα τον κάνουν με τα βέλη, και ποιος τύχει να συλληφθεί, θα τον σφάξουν επιτόπου. [16] Τα βρέφη τους θα εξοντωθούν μπροστά στα μάτια τους, τα σπίτια τους θα λεηλατηθούν και οι γυναίκες τους θ' ατιμαστούν.»**

Ωσηέ 14:1

«**[1] Η Σαμάρεια θα τιμωρηθεί· γιατί επαναστάτησε ενάντια στο Θεό της. Οι άντρες της θα σκοτωθούν στη μάχη. Θα συντριφτούν τα νήπια και θ' ανοιχτούνε των εγκύων οι κοιλιές.»**

Τέτοιου είδους εδάφια έδωσαν πιθανόν στους Σέρβους και τους Σιωνιστές το δικαίωμα να σκοτώνουν γυναίκες και παιδιά αδιακρίτως. Η ύπαρξη τέτοιων εδαφίων αναφορικά με την εντολή του σφαγιασμού ακόμη και εμβρύων είναι αυτό που εμπόδισε τον Πάπα από το να αποκηρύξει τις ακρότητες που διαπράχθηκαν σε βάρος των Μουσουλμάνων γυναικών και παιδιών στην Βοσνία και το Κόσσοβο.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι πρωτότυπες Ιουδαιο-Χριστιανικές διδασκαλίες που κηρύχθηκαν από τους Προφήτες Μωυσή και Ιησού (ειρήνη και ευλογίες σ' αυτούς) απεχθάνονται τέτοιου είδους πρακτικές και τις θεωρούν πράξεις ανηθικότητας, αλλά δυστυχώς αυτές οι αρχές ηθικής και ευσέβειας δεν εφαρμόζονται από ανθρώπους που ισχυρίζονται πως διδάσκουν το λόγο του Θεού. Πολλοί έχουν προειδοποιήσει ενάντια στην υιοθέτηση ανήθικων πρακτικών υπό το πρόσχημα της προσωπικής ελευθερίας. Τη στιγμή που ακούμε για ομοφυλόφιλους ιερείς και ανοιχτούς γάμους, όλα αναμένονται καθώς η παρθενιά και η ευσέβεια θεωρούνται πλέον παλιομοδίτικα και χαρακτηριστικά οπισθοδρόμησης.

Η απάντηση του Edwin Cook (ενός πρώην Αμερικανού Γενικού Χειρούργου) σε μια ερώτηση στο ραδιόφωνο αναφορικά με τον καλύτερο τρόπο για να σταματήσει η διάδοση του AIDS και άλλα σεξουαλικώς μεταδιδόμενα νοσήματα· ήταν η «ΗΘΙΚΗ»!

Θυμάμαι την απάντηση του Edwin Cook (ενός

πρώην Αμερικανού Γενικού Χειρούργου) σε μια ερώτηση στο ραδιόφωνο αναφορικά με τον καλύτερο τρόπο για να σταματήσει η διάδοση του AIDS και άλλα σεξουαλικώς μεταδιδόμενα νοσήματα· «ΗΘΙΚΗ»! ήταν η απάντηση. Σε μια περίοδο κατά την οποία οι φεμινιστές προχωρούν για να απαιτήσουν πλήρη ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών, έχουν βρει την σθεναρή αντίθεση πολλών γυναικών που δεν είναι υπέρ της «ουσιαστικής αλλαγής των παραδοσιακών διαφορών των ρόλων των φύλων.

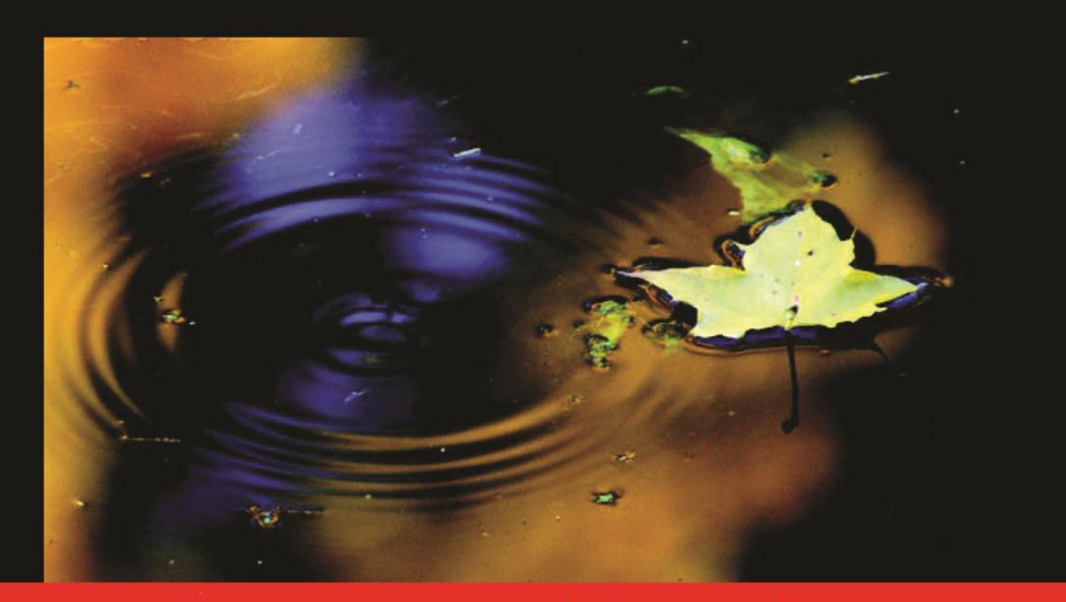
Η Phyllis Schlafly, για παράδειγμα, αποτελεί μία φωνητική αντίπαλο της Τροπολογίας Ίσων Δικαιωμάτων και πιστεύει πως οι γυναίκες μπορούν στην πραγματικότητα να χάσουν ορισμένα σημαντικά δικαιώματα ως συνέπεια αυτής. Θεωρεί, επίσης, πως οι γυναίκες βρίσκουν τη μέγιστη ικανοποίηση στο σπίτι με την οικογένεια.»[32]

Δεν χρειάζεται να αναφέρουμε πως οι εκκλησίες και η θρησκευτική ιεραρχία τους έχει διαφθαρεί και ασχολείται περισσότερο με τον πλούτο και τη φήμη παρά με την ηθική. Ενδιαφέρονται περισσότερο για τον ποσοτικό ευαγγελισμό μέσω της επένδυσης στην δυστυχία των φτωχών και την αγωνία των αρρώστων. Αντίθετα, θα έπρεπε να εστιάζουν το μήνυμά τους στην καταπολέμηση της ανηθικότητας και στην εκ νέου θέσπιση της ευσέβειας και της ηθικής. Η έκκληση του Προέδρου Clinton για συγχώρεση μετά την άρνησή του αναφορικά με την σχέση του με την υπάλληλο του Λευκού Οίκου, Monica Lewinsky, είναι πολύ παρόμοια με τα κροκοδείλια δάκρυα του Αιδεσιμότατου Jimmy Swagart προκειμένου να εξαπατήσει περισσότερους ανθρώπου και να λάβει περισσότερα χρήματα από αυτούς. Η Diane Sawyer έδειξε σε έναν αριθμό επεισοδίων στο Prime Time της στην τηλεόραση του ABC ότι στόχος αυτών των πολλών τηλε-ευαγγελιστών ήταν απλώς η συσσώρευση πλούτου σε βάρος των εξαπατημένων πιστών. Αυτά τα πολύ επικίνδυνα συστήματα πλημμυρίζουν τα μεγαλύτερα μέρη του κόσμου και εξάγονται σε άλλα μέρη του κόσμου υπό το πρόσχημα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του φιλελευθερισμού.

Η Phyllis Schlafly, αποτελεί μία φωνητική αντίπαλο της Τροπολογίας Ίσων Δικαιωμάτων και πιστεύει πως οι γυναίκες μπορούν στην πραγματικότητα να χάσουν ορισμένα σημαντικά δικαιώματα ως συνέπεια αυτής. Θεωρεί, επίσης, πως οι γυναίκες βρίσκουν τη μέγιστη ικανοποίηση στο σπίτι με την οικογένεια.»

[32] T. Sullivan, K, Thomson, R. Wright, G. Gross και D. Spady, Κοινωνικά Προβλήματα: Αποκλίνουσες Οπτικές. John Wiley & Sons: Νέα Υόρκη, 1980, σελ. 456-7.

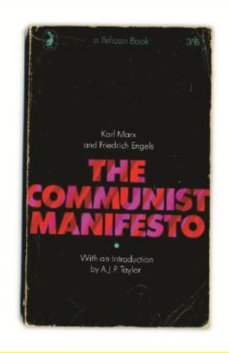
Μπορεί ο Θεός ο Ελεήμων, ο Πολυεύσπλαχνος και Παντελεήμονας να πει τέτοια εδάφια και να δώσει τόσο μοχθηρές εντολές όπως αυτές που αποδίδονται στο Θεό και τους Προφήτες του Θεού στην υπάρχουσα Βίβλο; Σίγουρα ΟΧΙ! Εκτός, αν Αυτός δεν είναι ο ίδιος θεός που καθοδήγησε τον Μωχάμμαντ (ειρήνη και ευλογίες σ' αυτόν) να μην σκοτώσει παιδί, ή γυναίκα ή ηλικιωμένο, αλλά μόνο όσους μάχονται στο πεδίο μάχης και επιτίθενται. Δεν θα ήμουν άδικος αν έλεγα πως τέτοιες απίστευτες απόψεις ενάντια στις γυναίκες στον Ινδουισμό, τον Ιουδαϊσμό και το Χριστιανισμό, βρίσκονταν πίσω από πολλές δυστυχίες που αντιμετώπισαν οι γυναίκες κατά τη διάρκεια της ιστορίας, πράγμα που οδήγησε στις ακρότητες της σημερινής ανηθικότητας, φιλελευθερισμού, φεμινισμού και αντικληρικισμού.

Δ. Οι Γυναίκες στην Σύγχρονη Εποχή

Η Μάριαμ Τζαμίλα ανέφερε πως οι πρώτοι υπερασπιστές του κινήματος «απελευθέρωσης» των γυναικών δεν ήταν άλλοι παρά οι γνωστοί δυτικοί στοχαστές, Marx και Engel. Ήταν αναμφίβολα οι ιδρυτές του Κομμουνισμού που αποδείχθηκε καταστρεπτικό σύστημα ζωής.

Το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο» τους (1948) κήρυττε πως ο γάμος, ο οίκος και η οικογένεια δεν ήταν τίποτα παραπάνω από μια κατάρα που κρατούσε τις γυναίκες σε διαρκή κατάσταση δουλείας. Συνεπώς, επέμεναν πως οι γυναίκες πρέπει να απελευθερωθούν από την οικογενειακή υποταγή και να αποκτήσουν πλήρη οικονομική ανεξαρτησία μέσω πλήρους απασχόλησης στην βιομηχανία. Ο κύριος στόχος αυτών των υπερασπιστών της απελευθέρωσης των γυναικών και άλλων ένθερμων υποστηρικτών του φεμινισμού ήταν να παραχωρήσουν στις γυναίκες τόση ελευθερία ώστε να παραδοθούν σε παράνομο σεξ όπως και οι άνδρες, μέσω της μικτής εκπαίδευσης, της εργασίας εκτός σπιτιού δίπλα στους άνδρες, τις κοινωνικές εκδηλώσεις και την ερωτοτροπία πριν από το γάμο μέσω της ημίγυμνης μόδας, των μικτών κοινωνικών εκδηλώσεων που περιλαμβάνουν την κατανάλωση αλκοόλ, τη λήψη ναρκωτικών

Το «Κομμουνιστικό Μανιφέστο» τους (1948) κήρυττε πως ο γάμος, ο οίκος και η οικογένεια δεν ήταν τίποτα παραπάνω από μια κατάρα που κρατούσε τις γυναίκες σε διαρκή κατάσταση δουλείας.

και τον χορό.[33] Αυτό περιελάμβανε την ευρεία χρήση αντισυλληπτικών, στειρώσεων και εκτρώσεων ώστε να αποφευχθούν ανεπιθύμητες εγκυμοσύνες, σε βάρος των γυναικών που φέρουν το βάρος της απελευθέρωσης. Οικογένειες διαλύονται. Παιδιά παραμελούνται και κακοποιούνται. Η ηθική έχει γίνει παλιό ανεπιθύμητο αγαθό.

Πολλοί ανήσυχοι διανοούμενοι εξέφρασαν ανοιχτά την ανησυχία τους αναφορικά με την απεριόριστη προσωπική ελευθερία που είχε ως αποτέλεσμα τεράστια ζημία στην κοινωνία ως σύνολο και πιθανόν σε ολόκληρη την ανθρωπότητα. Ανάμεσα σε αυτούς τους λογίους είναι και ο Max Lerner, ένας αναγνωρισμένος Αμερικανός ιστορικός και αρθρογράφος. Σε ένα άρθρο στο Readers' Digest ήδη τον Απρίλη του 1968, εξέφρασε την βαθιά ανησυχία του αναφορικά με τις δραματικές αρνητικές αλλαγές που πραγματοποιήθηκαν υπό το πρόσχημα της προσωπικής ελευθερίας, γράφοντας:

«Ζούμε σε μια Βαβυλωνιακή κοινωνία…η έμφαση δίνεται στις αισθήσεις και την απελευθέρωση της σεξουαλικότητας. Όλοι οι παλιοί κώδικες έχουν καταρρεύσει. Μέχρι πρόσφατα, η εκκλησία, η κυβέρνηση, η οικογένεια και η κοινωνία έχουν υπαγορεύσει τι πρέπει και τι δεν πρέπει να εκφράζεται δημόσια. Ωστόσο, τώρα αυτοί οι θεσμοί έχουν καταπατηθεί από τις απαιτήσεις μιας μαζικής κοινωνίας που απαιτεί να βλέπουμε και να ακούμε τα πάντα. Στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής ακροατήριο συγκεντρώνεται σε οίκους τέχνης και γειτονικά θέατρα για να παρακολουθήσουν τους πολλαπλούς οργασμούς μιας σπανίως ντυμένης νεαρής Σουηδέζας στο «Εγώ, μια Γυναίκα». Ο Ιταλός σκηνοθέτης Michelangelo Antonioni σπάει το ταμπού κατά του ψηλά-το-κεφάλι, της απόλυτης γύμνιας στο Blow-up. Στην Μπαρμπαρέλα, ένα έργο που χτίστηκε γύρω από τις ατελείωτες αποπλανήσεις μιας Γαλλίδας κωμικής ηρωίδας, η Jane Fonda πηδά από τη μία γυμνή σκηνή στην επόμενη γιορτάζοντας την ερωτική ζωή. Το Πορτραίτο του Jason, ένα αξιοσημείωτο ταξίδι στη διεστραμμένη ψυχή ενός μαύρου, αρσενικού πόρνου, συγκεντρώνει σε λιγότερες από δύο ώρες όλη την ωμή γλώσσα και τις ευθείς πτυχές της ζωής που βρίσκουν σήμερα ελεύθερη έκφραση σχεδόν σε κάθε ανεξάρτητο Αμερικανικό έργο. Ο Ιησουίτης θεολόγος, Πατέρας Walter J. Ong, λέει: «Πρόκειται να πρέπει να ζήσουμε με έναν βαθμό ελευθερίας πολύ μεγαλύτερο από οτιδήποτε έχουμε γνωρίσει στο παρελθόν.[34]»

Στο επόμενο τμήμα του βιβλίου αυτού, θα συνοψίσω απλώς μερικές από τις συνέπειες που έχει προκαλέσει ο

---

[33] Maryam Jameelah, "Islam on Theory and Practice" (Το Ισλάμ στη Θεωρία και την Πράξη). H. Farooq Associates Ltd: Λαχόρ, 1983, σελ. 94-95

[34] Max Lerner, "Our Anything Goes Society-Where is it Going" (Το Οτιδήποτε μας Οδηγεί στην Κοινωνία - Που Πηγαίνει;). Readers' Digest, Απρίλιος 1968.

απεριόριστος φιλελευθερισμός στην οικογένεια, την κοινωνία και ολόκληρο τον κόσμο.

1. Απιστία

Η απιστία και το εξωσυζυγικό σεξ γίνονται μέρος των ατομικών προσωπικών ελευθεριών στις περισσότερες δυτικές και δυτικοποιημένες κοινωνίες. Η πίστη στους γάμους σήμερα έχει γίνει ιδεαλιστική. Τέτοιες εξωσυζυγικές σεξουαλικές πρακτικές έχουν προκαλέσει πολλά προβλήματα στο σύνολο της κοινωνίας. Τα ποσοστά εκτρώσεων κορυφώνονται· όλο και περισσότερα παιδιά γεννιούνται εκτός γάμου. Κοινωνικά και ψυχολογικά τραύματα έχουν πλήξει σε μεγάλο βαθμό την οικογένεια. Ένας παράγοντας πίσω από τέτοιες εξωσυζυγικές πρακτικές σχετίζεται με την ανισορροπία στον αριθμό των ανδρών και των γυναικών στις περισσότερες δυτικές κοινωνίες.

Σύμφωνα με το **Εθνικό Κέντρο Έρευνας Γνώμης** (1995), το 25% των Αμερικανών παντρεμένων ανδρών είχαν ερωτικές συντρόφους (-ο), (από μία μέχρι έξι), εκτός από τις συζύγους τους κατά τη διάρκεια των δώδεκα τελευταίων μηνών. Κατά τη διάρκεια της ίδιας περιόδου, σχεδόν το 15% των Αμερικανών παντρεμένων γυναικών είχαν άλλους ερωτικούς συντρόφους εκτός από το σύζυγό τους (από έναν μέχρι έξι). Κατά τη διάρκεια της ζωής τους, οι Αμερικανοί άνδρες έχουν συνήθως κατά μέσο όρο έξι ερωτικές συντρόφους.[35]

Το δράμα με τον Clinton και τη Lewinsky μπορεί να λαμβάνει χώρα μεταξύ συνηθισμένων ανθρώπων αλλά δεν αναμένεται από τον επικεφαλής αρχηγό του πιο ισχυρού έθνους στη γη. Περιελάμβανε εξωφρενικές σεξουαλικές πράξεις και συζητήθηκε με τον πιο σιχαμερό τρόπο, ώστε οι γονείς να πρέπει να κρατήσουν τα παιδιά τους μακριά από την τηλεόραση για να μην δουν και ακούσουν τις τρομερές λεπτομέρειες των τόσο ανήθικων σχέσεων. Γιατί αυτό λαμβάνει χώρα σε μια κοινωνία που βρίσκεται σε τεράστια ανάγκη οικογενειακής ηθικής και στην οποία ασθένειες όπως το AIDS αποτελούν σοβαρές απειλές;

Η απάντηση είναι πολύ απλή. Αυτές οι ανήθικες πρακτικές αναμένεται να λαμβάνουν χώρα σε κάθε κοινωνία που έχει χάσει τις θεϊκά αποκαλυμμένες αξίες και ήθη της, τα οποία ελέγχουν την εύθραυστη σχέση μεταξύ γυναικών και ανδρών. Η απιστία και άλλες άσεμνες πρακτικές αναμένεται να γίνουν ο κανόνας σε κοινωνίες που αντιλαμβάνονται την ηθική, την παρθενιά και την ευσέβεια ως κάτι ριζικό, οπισθοδρομικό και αφύσικο.

[35] Αναφέρθηκε στο Macmillan Visual Almanac, 1996, σελ. 104.

Το **Εθνικό Κέντρο για τα Στατιστικά Υγείας** διεξήγαγε συνεντεύξεις με 60.201 γυναίκες προς απάντηση στην Εθνική Έρευνα Οικογενειακής Ανάπτυξης μεταξύ του Ιανουαρίου και του Οκτωβρίου του 1995. Μόνο το 10.5% των γυναικών που ερωτήθηκαν δεν είχαν κανέναν ερωτικό σύντροφο πέρα του συζύγου τους. Το υπόλοιπο 89.5% των γυναικών ανέφεραν πως είχαν εξωσυζυγικές σχέσεις.[36]

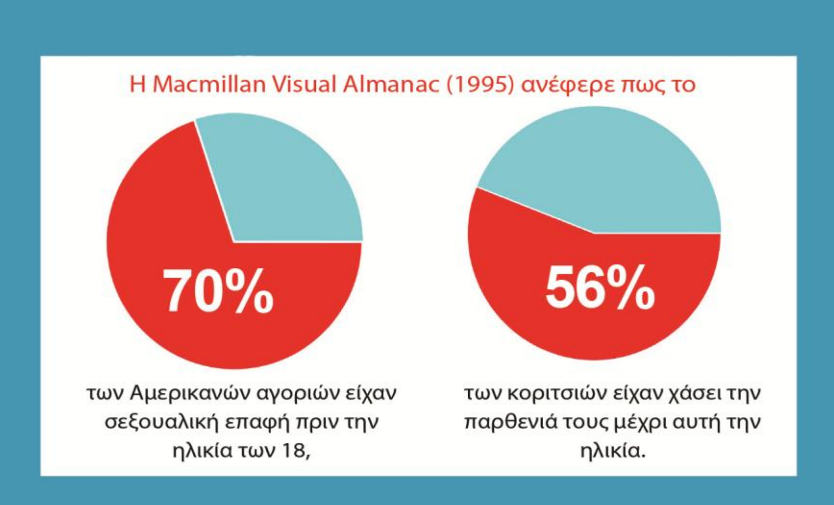
Το Εθνικό Κέντρο για τα Στατιστικά Υγείας διεξήγαγε συνεντεύξεις με 60.201 γυναίκες προς απάντηση στην Εθνική Έρευνα Οικογενειακής Ανάπτυξης μεταξύ του Ιανουαρίου και του Οκτωβρίου του 1995. Μόνο το 10.5% των γυναικών που ερωτήθηκαν δεν είχαν κανέναν ερωτικό σύντροφο πέρα του συζύγου τους. Το υπόλοιπο 89.5% των γυναικών ανέφεραν πως είχαν εξωσυζυγικές σχέσεις.

Επιτομή των Ηνωμένων Πολιτειών, 1998.

2. Εγκυμοσύνες Εφήβων

Εφόσον προγράμματα όπως το ‘Dr.Ruth Live’ και άλλα παρόμοια προγράμματα παίζονται στον αέρα για να διδάξουν ελεύθερο σεξ, μόνο τρομερά στατιστικά όπως τα ακόλουθα αναμένονται. Μόνο το 1990 σχεδόν το 67% των γεννών από έφηβες ήταν από ανύπαντρες μητέρες· εδώ δεν συμπεριλαμβάνονται οι εκτρώσεις. Αυτό που είναι περισσότερο καταστροφικό είναι πως στην πλειοψηφία των γεννών από έφηβες, οι μητέρες αφήνονται μόνες να «κουβαλήσουν» τις οικονομικές και συναισθηματικές ευθύνες της ανατροφής των νεογέννητων μωρών. Οι άνδρες εγκατέλειψαν και τους δύο και ψάχνουν πιθανόν για άλλα εύκολα θηράματα. Η **Macmillan Visual Almanac** (1995) ανέφερε πως το 70% των Αμερικανών αγοριών είχαν σεξουαλική επαφή πριν την ηλικία των 18, ενώ το 56% των κοριτσιών είχαν χάσει την παρθενιά τους μέχρι αυτή την ηλικία.

Γυναίκες και άνδρες αναμειγνύονται ελεύθερα ο ένας με τον άλλο χωρίς λογικούς περιορισμούς σε μια κοινωνία όπου τέτοιου είδους σχέσεις ανάμεσα σε άνδρες και γυναίκες κυριαρχούν. Οι άνδρες και οι γυναίκες θα μπορούσαν να κλειδώνονται μόνοι σε σπίτια, γραφεία ή οποιεσδήποτε άλλες ιδιωτικές τοποθεσίες· όπως ακριβώς έκανε ο Πρόεδρος Clinton

[36] Επιτομή των Ηνωμένων Πολιτειών, 1998, 118η έκδοση. Τεύχος Οκτωβρίου 1998, σελ. 86.

με την Monica στο Οβάλ Γραφείο με την δικαιολογία ότι επιδίδονταν σε σοβαρή δουλειά για το καλό του έθνους. Οι δυτικές και οι δυτικοποιημένες κοινωνίες έχουν εδώ και πολύ καιρό καταρρίψει τυφλά ηθικές αρχές ώστε να στεγάσουν ψευδείς αξίες και αρχές εξαπατημένες από την οφθαλμαπάτη του εκμοντερνισμού και του φιλελευθερισμού που έσπρωξε τις γυναίκες και τους άνδρες σε σκοτεινά τούνελ μοιχείας και υποκρισίας.

3. Σεξουαλική Παρενόχληση

Η **Επιτροπή Ίσων Ευκαιριών Απασχόλησης** ανέφερε πως οι καταγεγραμμένες περιπτώσεις παραπόνων για σεξουαλική παρενόχληση από γυναίκες υπαλλήλους έφταναν τις 10.578 κατά τη διάρκεια του έτους 1992. Το 1993, ο αριθμός αυξήθηκε για να φτάσει στις 12.537 περιπτώσεις.[37] Το πρόβλημα δεν περιορίζεται μόνο στις Η.Π.Α., αλλά αντίθετα είναι παγκόσμιο, ιδιαίτερα σε κοινωνίες που δεν θέτουν κανέναν περιορισμό στις σχέσεις ανδρών και γυναικών. Σύμφωνα με μια πρόσφατη αναφορά του **Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας (ΔΟΕ)** με τίτλο «Καταπολεμώντας την Σεξουαλική Παρενόχληση στην Εργασία», το Νοέμβριο του 1992, χιλιάδες γυναίκες ήταν θύματα σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασία στον βιομηχανοποιημένο κόσμο κάθε χρόνο. Περίπου το 15-30 τοις εκατό των γυναικών που ερωτήθηκαν στις έρευνες του ΔΟΕ λένε πως έπεσαν σε συχνή, μεγάλης έκτασης σεξουαλική παρενόχληση. Από όλες τις γυναίκες που ερωτήθηκαν στις Ηνωμένες Πολιτείες, 42% των γυναικών ανέφεραν κάποιο είδος σεξουαλικής παρενόχλησης. Η έρευνα περιελάμβανε χώρες όπως η Αυστραλία, η Αυστρία, η Δανία, η Γαλλία, η Γερμανία, η Ιαπωνία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Το **Τμήμα Έρευνας Εργασίας** έκανε μία έρευνα το 1987 κατά την οποία το 75% των γυναικών που απάντησαν στο ερωτηματολόγιο ανέφεραν πως έχουν υποστεί κάποια μορφή σεξουαλικής παρενόχλησης στο χώρο εργασίας τους.[38] Σύμφωνα με το Κέντρο Υγείας και Φυλετικής Ισότητας για Αναφορές Πληθυσμού, το 25% των γυναικών στην Αυστραλία ανέφεραν σεξουαλική κακοποίηση κατά το έτος 1997. Το ίδιο ποσοστό αναφέρθηκε στην Ελβετία κατά τη διάρκεια του έτους 1996. Στην Κόστα Ρίκα, 32% των γυναικών που ερωτήθηκαν ανέφεραν κάποια μορφή σεξουαλικής παρενόχλησης, ενώ το 8% των γυναικών που σπούδασαν στην Μαλαισία ανέφεραν πως παρενοχλήθηκαν σεξουαλικά.

Αναφορά της σεξουαλικής κακοποίησης των γυναικών σε διάφορες χώρες		
Χώρα	Ποσοστό (%)	Έτος
Η.Π.Α	42	1992
Αυστραλία	25	1997
Ελβετία	25	1996
Κόστα Ρίκα	32	1996
Μαλαισία	8	1996

[37] Macmillan Visual Almanac, 1996, σελ. 37.

[38] 1994 Information Please Almanac, InfoSoft Int’l, Inc.

4. Μονογονεϊκή Οικογένεια

Η μονογονία δεν αποτελούσε κοινό είδος ανθρωπίνων κοινωνικών σχέσεων κατά τη διάρκεια της ιστορίας. Ήταν μόνο κατά τη διάρκεια του τελευταίου μέρους του περασμένου αιώνα που αναπτύχθηκε αυτό το είδος οικογενειακών σχέσεων.

Τα αυξανόμενα ποσοστά διαζυγίων και η γέννηση παιδιών από ανύπαντρες μητέρες αποτέλεσαν τους σημαντικότερους παράγοντες πίσω από την ανάγκη για μονογονία. Η αποσύνθεση της ηθικής στις δυτικές και δυτικοποιημένες κοινωνίες εξαιτίας των ανησυχητικών ποσοστών παιδιών που γεννιούνται εκτός γάμου έχει φτάσει περίπου στο 50% όλων των γεννήσεων σε μια χώρα όπως η Σουηδία. Ένας περισσότερο ενδεδειγμένος όρος για μια τέτοια μορφή οικογένειας είναι «μητριαρχική οικογένεια». Μητέρες ηγούνται περισσότερου του 90% αυτών των μονογονεϊκών οικογενειών.

> Τα αυξανόμενα ποσοστά διαζυγίων και η γέννηση παιδιών από ανύπαντρες μητέρες αποτέλεσαν τους σημαντικότερους παράγοντες πίσω από την ανάγκη για μονογονία.

Το Ηνωμένο Βασίλειο έχει καταλάβει την υψηλότερη θέση στον αριθμό μονογονεϊκών οικογενειών σε ολόκληρη την Ευρώπη. Το τεύχος του The Times της 27ης Σεπτεμβρίου του 1991 ανέφερε πως το ποσοστό μονογονεϊκών οικογενειών έχει διπλασιαστεί κατά τη δεκαετία του ’90· 16,7% σε σχέση με το 8,3% κατά τις αρχές της δεκαετίας του ’70. Οι γυναίκες αποτελούν το 90% αυτών των οικογενειών. Παρόμοια περιστατικά αναφέρονται, επίσης, στην Αυστραλία.[39] Η Jean Lewis (1992) κατηγόρησε για τον αυξανόμενο αριθμό μονογονεϊκών οικογενειών τρεις αναδυόμενες κοινωνικές αλλαγές: (1) γρήγορη αύξηση στον αριθμό εργαζομένων γυναικών εκτός σπιτιού, (2) αυξανόμενα ποσοστά διαζυγίων κατά τη δεκαετία του ’70 και του ’80 και (3) δραματική αύξηση στη γέννηση νόθων παιδιών.[40]

5. Βία κατά των Γυναικών και των Παιδιών

Η ενδοοικογενειακή βία κατά των γυναικών και των παιδιών ιδιαίτερα έχει αυξηθεί σημαντικά. Παρόλο που το πρόβλημα αυτό δεν περιορίζεται στις Δυτικές κοινωνίες, έχει γίνει κανόνας ζωής. Στις Η.Π.Α. για παράδειγμα, περισσότερες από δύο εκατομμύρια γυναίκες έχουν αναφέρει στην αστυνομία βίαιη επίθεση από κάποιον σύζυγο ή σύντροφο. Ο Aburdene και ο Naisbitt (1993) έχουν αναφέρει επίσης πως τέσσερις γυναίκες κακοποιούνται μέχρι θανάτου σε καθημερινή βάση στις Η.Π.Α.[41] Μία στις πέντε γυναίκες που έπεσαν θύματα των συζύγων ή των πρώην συζύγων τους αναφέρουν πως έχουν πέσει θύματα ξανά και ξανά από το ίδιο άτομο.[42]

Η ακόλουθη αναφορά από την Εθνική Αναφορά Έρευνας Εγκλημάτων Θυματοποίησης συνοψίζει το μέγεθος της βίας κατά των γυναικών στις Η.Π.Α.

---

[39] Καθηγήτρια Shatha S. Zedrikly, Muslim Women and Contemporary Challenges. (Μουσουλμάνες Γυναίκες και Σύγχρονες Προκλήσεις.) Majdalawi Press: Amman, 1997, σελ. 95.

[40] Zedrikly, σελ. 95φ

[41] Zedrikly, σελ. 97

[42] The Basics of Batterer Treatment, Common Purpose, Inc. Jamaica Plain.

«Μια μελέτη της βίας κατά των γυναικών δείχνει πως τα δύο τρίτα αυτών των επιθέσεων διαπράχθηκαν από κάποιον που το θύμα γνώριζε –όπως κάποιον σύζυγο, σύντροφο, άλλο μέλος της οικογένειας ή γνωστό –πολύ υψηλότερο ποσοστό από αυτό των ανδρών.

Η έρευνα, η οποία διεξάχθηκε από το Γραφείο Στατιστικών Δικαιοσύνης του Τμήματος Δικαιοσύνης βρήκε πως περίπου 2,5 εκατομμύρια 12-χρονα και μεγαλύτερα κορίτσια βιάστηκαν, δέχθηκαν επίθεση για κλοπή ή άλλο λόγο σε ένα τυπικό έτος, ή αποτέλεσαν θύμα απειλής ή απόπειρας διάπραξης ενός τέτοιου εγκλήματος. Το 28% των παραβατών ήταν οικείοι, όπως σύζυγοι ή σύντροφοι, και ένα ακόμη 39% ήταν γνωστοί ή συγγενείς…Τα ευρήματα λήφθηκαν από περισσότερες από 400.000 συνεντεύξεις που πραγματοποιήθηκαν μεταξύ του 1987 και του 1991.

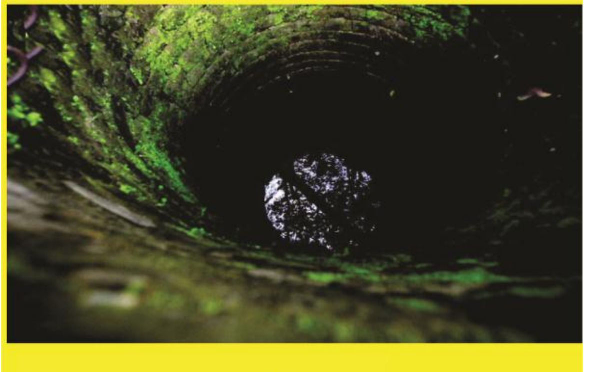
Η έρευνα επεσήμανε πως παρόλο που τα βίαια εγκλήματα κατά των ανδρών έχουν μειωθεί από τότε που το Γραφείο Στατιστικών Δικαιοσύνης άρχισε τις έρευνες θυματοποίησης το 1973, το ποσοστό ενάντια στις γυναίκες έχει παραμείνει σχετικά σταθερό…

Παρόλο που οι μαύρες γυναίκες είχαν περισσότερες από τις διπλές πιθανότητες να πέσουν θύματα ληστείας από ό,τι οι λευκές γυναίκες, δεν υπήρχαν σημαντικές φυλετικές διαφορές στα κατά άτομο ποσοστά μεταξύ των θηλυκών θυμάτων βιασμού ή επίθεσης.[43]

Ο Γερουσιαστής Joseph Biden ανέφερε πως σε εθνικό επίπεδο, 50% όλων των άστεγων γυναικών και παιδιών βρίσκονται στους δρόμους εξαιτίας βίας στο σπίτι.[44] Ο Bennett και ο La Violette (1993) υπολόγισαν πως περίπου τέσσερα εκατομμύρια γυναίκες αναφέρουν πως βίωσαν κάποιου είδους σωματική επίθεση ετησίως. Αυτό λαμβάνει χώρα σε μια περίοδο κατά την οποία πραγματοποιούνται μόνο μισό εκατομμύριο αυτοκινητιστικά ατυχήματα. Το 75% των περιστατικών βίας πραγματοποιείται επειδή η γυναίκα ζητά διαζύγιο.[45]»

Σύμφωνα με την Έρευνα των Ηνωμένων Εθνών το 1991 για τις Γυναίκες στην Ινδία, το κοινωνικό έθιμο κατά το οποίο η οικογένεια της νύφης πρέπει να πληρώσει προίκα στον γαμπρό έχει αποδειχθεί πως λειτουργεί ενάντια στην προώθηση της αρμονίας στο γάμο. Πολλοί άνδρες απαιτούν υψηλή προίκα και μεγάλης αξίας δώρα ακόμη και μετά το γάμο. Όταν οι οικογένειες των φτωχών γυναικών αδυνατούν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις των άπληστων συζύγων, αντιμετωπίζουν βίαιες και κάποιες φορές θανατηφόρες επιθέσεις.

[43] Ενιαία αντίγραφα της BJS Εθνική Έκθεση για τα Θύματα Εγκληματικών Πράξεων, «Βία Κατά των Γυναικών» (BCJ-145325)
[44] Γερουσιαστής Joseph Biden, Δικαστική Επιτροπή Γερουσίας των Η.Π.Α., Βία κατά των Γυναικών: Θύματα του Συστήματος, 1991.
[45] Zedrikly, σελ. 97

Μόνο το 1987, σχεδόν 1786 γυναίκες σκοτώθηκαν επειδή απέτυχαν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις των συζύγων τους για προίκα.

Μόνο το 1987, σχεδόν 1786 γυναίκες σκοτώθηκαν επειδή απέτυχαν να ικανοποιήσουν τις απαιτήσεις των συζύγων τους για προίκα.[46]

Το κοινωνικό πρόβλημα της βίας κατά των γυναικών σε τόσο μεγάλη και αυξανόμενη κλίμακα δεν είναι χαρακτηριστικών των Η.Π.Α. αλλά αντίθετα συχνό φαινόμενο και σε άλλες δυτικές και δυτικοποιημένες κοινωνίες. Στην Αυστρία, 59% των περιπτώσεων διαζυγίων οφείλονταν σε ενδοοικογενειακή βία κατά το έτος 1984.[47] Κατά το έτος 1992, ο Αμπουρντένε και ο Νασιμπίτ (1993) ανέφεραν πως 50% των γυναικών σκοτώθηκαν στην Αγγλία από τους συζύγους ή τους συντρόφους τους.[48] Όλες αυτές οι δηλωμένες ακρότητες που έλαβαν χώρα αποτέλεσαν μόλις το 22% των κακοποιημένων γυναικών κατά το ίδιο έτος. Υπολογίζεται πως 88% των περιστατικών βίας κατά των γυναικών δεν δηλώθηκαν ποτέ.[49]

Σύμφωνα με αρχεία της Ρωσικής κυβέρνησης, μόνο το έτος 1993, «14.500 Ρωσίδες δολοφονήθηκαν από τους συζύγους τους. Άλλες 56.400 έμειναν ανάπηρες ή τραυματίστηκαν σοβαρά.». Τα στατιστικά εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας

[46] Η Αναφορά των Ηνωμένων Εθνών για τις Γυναίκες στην Ινδία, 1991
[47] Zedrikly, σελ. 97
[48] Zedrikly, σελ. 97
[49] Αναφορές Πληθυσμού, Τομ. XXVII, Αρ. 4, Δεκ. 1999.

εναντίον των γυναικών στην Αγγλία και τις Ηνωμένες Πολιτείες είναι ανησυχητικά.». Σύμφωνα με το Home Office Research, 18% των ανθρωποκτονιών στην Αγγλία και την Ουαλία αφορά γυναίκες που δολοφονούνται από τους συζύγους τους, με το ένα τέταρτο όλων των καταγεγραμμένων εγκλημάτων βίας να οφείλονται σε ενδοοικογενειακή βία.»[50]

Υπολογίζεται πως 88% των περιστατικών βίας κατά των γυναικών δεν δηλώθηκαν ποτέ.

Η μεταχείριση γυναικών και παιδιών στις σημερινές κοσμικές κοινωνίες –είτε πρόκειται για την Αμερική, την Ευρώπη, την Ινδία, τη Ρωσία, την Κίνα ή ακόμη και τις Μουσουλμανικές κοινωνίες που δεν εφαρμόζουν το Ισλάμ στις ζωές τους –είναι πολύ παρόμοια με αυτή της προ-Ισλαμικής κοινωνίας (τζαχιλίγια). Το Ισλάμ ήρθε για να καταργήσει την κακοποίηση των γυναικών και των παιδιών και να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια των γυναικών, τόσο των νεαρών όσο και των ηλικιωμένων.

Εξαιτίας του κοινωνικού χάους που λαμβάνει χώρα σε πολλές κοινωνίες του κόσμου, η κακοποίηση δεν απευθύνεται μόνο στα αδύναμα μέλη της κοινωνίας όπως υποδεικνύεται παραπάνω, αλλά αντίθετα και προς αυτούς που είναι υπεύθυνοι

[50] James Meek, "Moscow wakes up to the toll of violence in the home" (Η Μόσχα ξυπνά με τον κώδωνα της βίας στο σπίτι). The Guardian, Τρίτη 22 Ιουνίου, 1995.

να εκπαιδεύσουν και να πειθαρχήσουν. Σύμφωνα με μια έρευνα του Ιδρύματος Carnegie, το ποσοστό των καθηγητών στις Η.Π.Α. που αναφέρουν πως έχουν κακοποιηθεί λεκτικά ήταν 51%. Όσο για εκείνους που έχουν απειληθεί με τραυματισμό, το ποσοστό ήταν 16%, αλλά εκείνοι που δέχτηκαν σωματική επίθεση ήταν 7%.[51]

Η μεταχείριση γυναικών και παιδιών στις σημερινές κοσμικές κοινωνίες –είτε πρόκειται για την Αμερική, την Ευρώπη, την Ινδία, τη Ρωσία, την Κίνα ή ακόμη και τις Μουσουλμανικές κοινωνίες που δεν εφαρμόζουν το Ισλάμ στις ζωές τους –είναι πολύ παρόμοια με αυτή της προ-Ισλαμικής κοινωνίας (τζαχιλίγια). Το Ισλάμ ήρθε για να καταργήσει την κακοποίηση των γυναικών και των παιδιών και να αποκαταστήσει την αξιοπρέπεια των γυναικών, τόσο των νεαρών όσο και των ηλικιωμένων.

[51] Macmillan Visual Almanac, 1996, σελ. 367.

Ε. ΙΣΛΑΜΙΚΉ ΟΠΤΙΚΉ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΊΚΕΣ

Η Μουσουλμανική άποψη για τις γυναίκες έχει παρερμηνευτεί τόσο πολύ στη Δύση ώστε να αποτελεί ακόμα κυρίαρχη ιδέα στην Ευρώπη και την Αμερική πως οι Μουσουλμάνοι θεωρούν πως οι γυναίκες δεν έχουν ψυχή! Στο Ιερό Κοράνιο καμία διάκριση δεν γίνεται ανάμεσα στα δύο φύλα μπροστά στον Αλλάχ· και τα δύο λαμβάνουν την υπόσχεση της ίδιας αμοιβής για την καλή συμπεριφορά και της ίδιας τιμωρίας για την κακή συμπεριφορά.[52]

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 33:35

﴾ Σίγουρα, για τους Μουσουλμάνους και για τις Μουσουλμάνες, για τους πιστούς και τις πιστές, για τους υπάκουους *(με υποταγή)* και τις υπάκουες *(με υποταγή)*, για τους ειλικρινείς άνδρες και τις ειλικρινείς γυναίκες, για τους υπομονετικούς και τις υπομονετικές, για τους ευλαβείς άνδρες και τις ευλαβείς γυναίκες, για τους άνδρες που δίνουν ελεημοσύνη και τις γυναίκες που δίνουν ελεημοσύνη, για τους άνδρες που νηστεύουν και για τις γυναίκες που νηστεύουν, για τους άνδρες που διαφυλάσσουν την αγνότητά τους και τις γυναίκες που τη διαφυλάσσουν, για τους άνδρες που μνημονεύουν τον Αλλάχ πολύ και για τις γυναίκες που *(Τον)* μνημονεύουν, για όλους αυτούς ο Αλλάχ έχει ετοιμάσει συγχώρεση και μια σπουδαία αμοιβή. ﴿

Η μόνη διάκριση που γίνεται μεταξύ τους –η διάκριση που πραγματικά υπάρχει – είναι αναφορικά με τη διάκριση λειτουργίας. Σε ένα εδάφιο το οποίο πρέπει να προκάλεσε ζάλη στους παγανιστές Άραβες, οι οποίοι θεωρούσαν πως οι γυναίκες στερούνται ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αναφέρεται:

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 2:228

---

52 Marmaduke Pickthall. Η Σχέση των Φύλων. Ομιλία του 1925 πάνω στις «θλιβερές συνθήκες της Μουσουλμανικής γυναικείας φύσης» στο www.islamfortoday. com

Η Carroll (1983) παραδέχθηκε πως εξεπλάγη όταν ανακάλυψε πως η Μουσουλμάνα γυναίκα είναι η πρώτη γυναίκα στον κόσμο στην οποία αναγνωριστήκαν τα οικονομικά και νομικά της δικαιώματα. Πρόσθεσε, επίσης, πως το οικογενειακό σύστημα στο Ισλάμ νομιμοποιήθηκε 1400 χρόνια πριν προκειμένου να προστατέψει τον ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας, την οικογένεια.

﴿ Και γι' αυτές υπάρχουν *(δικαιώματα)*, **όπως αυτά** *(τα καθήκοντα)* **που υπάρχουν υποχρεωτικά σ' αυτές, με τον καλύτερο τρόπο. ﴾**

Ο Αμπούρντεν και ο Νάισμπτ (1993), δύο εξέχοντες φεμινιστές ερευνητές, εξεπλάγησαν όταν ανακάλυψαν πως το Κοράνιο δεν θεωρεί τις γυναίκες κατώτερες από τους άνδρες, όπως παρατηρείται σε άλλα θρησκευτικά κείμενα. Συνειδητοποίησαν πως οι κακές πρακτικές των ανδρών εναντίον των γυναικών στο Μουσουλμανικό κόσμο βασίζονται κυρίως σε μη Ισλαμικά κοινωνικά έθιμα ή παρερμηνείες Ισλαμικών διδασκαλιών.[53] Η Carroll (1983) παραδέχθηκε πως εξεπλάγη όταν ανακάλυψε πως η Μουσουλμάνα γυναίκα είναι η πρώτη γυναίκα στον κόσμο στην οποία αναγνωριστήκαν τα οικονομικά και νομικά της δικαιώματα. Πρόσθεσε, επίσης, πως το οικογενειακό σύστημα στο Ισλάμ νομιμοποιήθηκε 1400 χρόνια πριν προκειμένου να προστατέψει τον ακρογωνιαίο λίθο της κοινωνίας, την οικογένεια.[54] Αναφορά στο ρόλο των ανδρών και των γυναικών μαζί με τα δικαιώματά τους, αναφέρονται λεπτομερώς στο Κοράνιο και στις διδασκαλίες του Προφήτη Μωχάμμαντ (ﷺ).

[53] Zedrikly, σελ. 97, Zedrikly, σελ. 39

1. Γυναίκες στο Κοράνιο

Το Κοράνιο μίλησε για τους διάφορους ρόλους που διαδραματίζουν οι γυναίκες στη ζωή. Το Κοράνιο, για πρώτη φορά στην ιστορία, όρισε τα δικαιώματα των γυναικών στην κληρονομιά, το σεβασμό και την αξιοπρέπεια. Το Κοράνιο μίλησε για το ρόλο των γυναικών στην υποστήριξη της αλήθειας. Το Κοράνιο μίλησε, επίσης, για την αγωνία των γυναικών στα διάφορα στάδια της ζωής και κατά τη διάρκεια της ιστορίας. Ακολουθούν παρακάτω πολύ λίγα μόνο αποσπάσματα που δείχνουν σε τι βαθμό έχουν αναγνωριστεί τέτοια δικαιώματα στο Ισλάμ.

Το Κοράνιο συστήνει τη γυναίκα του Φαραώ ως παράδειγμα πιστού ατόμου που δέχθηκε όλα τα είδη μαρτυρίων για χάρη του Αλλάχ.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 66:11

﴿ Και ο Αλλάχ έχει προβάλει ένα παράδειγμα για εκείνους που πιστεύουν *(που αποδεικνύει ότι η συγγενική σχέση με τους άπιστους δεν θα τους βλάψει σε τίποτε)*: **τη σύζυγο του Φαραώ, όταν είπε: «Κύριέ μου: Χτίσε για μένα ένα σπίτι**

[54] Zedrikly, σελ. 97

στον Παράδεισό Σου, και σώσε με από το Φαραώ και τα έργα του, και σώσε με από τον άδικο λαό.» ﴾

Το Κοράνιο αφηγήθηκε λεπτομερώς την ιστορία της Μαρίας και την θαυματουργή γέννηση του Ιησού Χριστού (Ειρήνη σε αυτούς) και πως απάντησε στην κατηγορία των ανθρώπων της (των Εβραίων) για το ότι είναι άσεμνη. Μάλιστα, ένα ολόκληρο κεφάλαιο του Κορανίου έχει πάρει το όνομά της. Ένα άλλο μεγάλο κεφάλαιο του Κορανίου έχει τίτλο «Οι Γυναίκες», Αν-Νισά. Το Κοράνιο έχει μιλήσει για το ρόλο των γυναικών στην μετάνοια και την αποδοχή της αλήθειας. Για παράδειγμα, για τη μεταμέλεια της συζύγου του αλ-Αζίζ αναφορικά με την κατηγορία της για τον Προφήτη Ιωσήφ. (Γιουσούφ: 51-53). Η αποδοχή της πρόσκλησης στο Ισλάμ (στη θρησκεία του Αλλάχ, στο μονοθεϊσμό) του Προφήτη Σολομώντα (ειρήνη σ' αυτόν) από την Βασίλισσα του Σεβά αναφέρθηκε, επίσης λεπτομερώς, στο κεφάλαιο Αν-Ναμλ: 44.

Στη Μαρία (Ειρήνη σε αυτήν) αποδόθηκε σπουδαίος σεβασμός στο Κοράνιο. Μάλιστα, ένα ολόκληρο κεφάλαιο αφιερώθηκε στην συναρπαστική της ιστορία σε αντίθεση με τις βλάσφημες κατηγορίες που αναφέρθηκαν στο Ταλμούδ για εκείνη και το γιο της[55], τον Προφήτη Ιησού (ειρήνη και οι ευλογίες του Αλλάχ επ' αυτού).

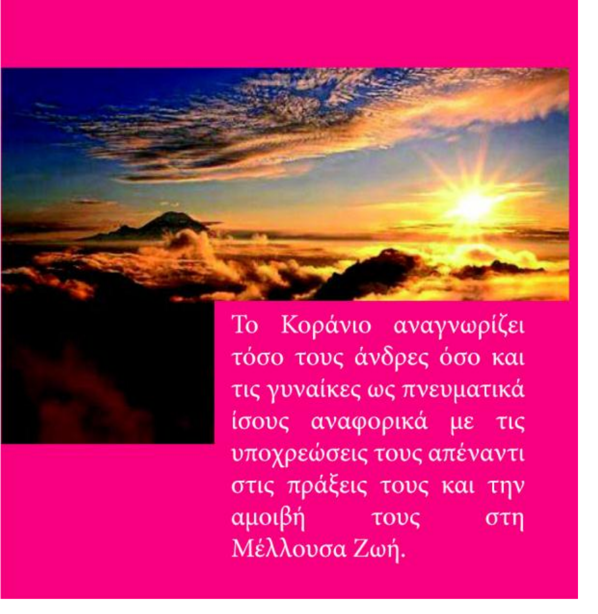
Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 3: 35-37

﴿ ***(Ανάφερε, ω, Μωχάμμαντ)*, όταν η σύζυγος του 'Ιμράν είπε: «Κύριέ μου, στ' αλήθεια έκανα τάμα αυτό *(το μωρό)* που είναι στη μήτρα μου, να είναι αφιερωμένο σε Σένα *(στην υπηρεσία του Οίκου Σου, και στην λατρεία Σου, και να είναι ελεύθερο από όλες τις εγκόσμιες δουλειές για αυτόν το σκοπό)*, αποδέξου το, λοιπόν, από μένα. Στ' αλήθεια, Είσαι ο Ασ-Σαμεί' *(Ακούει τα πάντα)*, ο Αλ-'Αλείμ *(Παντογνώστης)*.»** ۝ **Μα όταν την γέννησε, είπε: «Κύριέ μου, γέννησα θηλυκό.». Και ο Αλλάχ Ξέρει καλύτερα για το τι γέννησε, «Και το αρσενικό δεν είναι σαν το θηλυκό. Και την ονόμασα Μάριαμ *(Μαρία)*, και αναζητώ καταφύγιο γι' αυτήν σε Σένα, και για τους απογόνους της από το Σατανά, τον καταραμένο.»** ۝ **Έτσι ο Κύριός της την αποδέχτηκε με καλή αποδοχή και την έκανε να μεγαλώσει με καλόν τρόπο και την έθεσε υπό τη φροντίδα του Ζαχαρία. Κάθε φορά που ο Ζαχαρίας έμπαινε σ' αυτήν στην κάμαρα όπου προσευχόταν, έβρισκε εκεί αγαθά. Είπε: «Ω, Μαρία, από πού τα έχεις αυτά *(τα αγαθά)*;», είπε *(η Μαρία)*: «Είναι από τον Αλλάχ, στ'αλήθεια ο Αλλάχ παρέχει σε όποιον θέλει *(ο Αλλάχ)* χωρίς όρια».** ﴾

---

[55] Ο R. Papa παρατήρησε: Αυτό λένε οι άνδρες (αναφορικά με τη Μαρία), αυτή που ήρθε από πρίγκιπες και κυβερνήτες, έκανε την πόρνη με έναν ξυλουργό 5Φέρθηκαν πονηρά με το σπαθί τα παιδιά του Ισραήλ σ' αυτούς (αναφέρεται στον Ιησού) που σκοτώθηκαν από τους ίδιους; … [Ταλμούδ, The Soncino Press, Λονδίνο, σελ.725]

«Τέτοια είναι η πρακτική όλων αυτών των πηγών (του Ταλμούδ και των υπολοίπων εβραϊκών πηγών), να μειώνουν το άτομο του Ιησού αποδίδοντάς του άνομη γέννηση, μαγεία και επονείδιστο θάνατο…Όλες οι εκδόσεις του Τολέδο περιέχουν μια αμφισβητήσιμη ιστορία για την οποία ο Ιησούς μιλούσε με τους γραμματείς, οι οποίοι με βάση αυτήν την αμφισβήτηση τον παρουσίασαν ως νόθο.» Εβραϊκή Εγκυκλοπαίδεια (σελ. 170)

Το Κοράνιο αναγνωρίζει τόσο τους άνδρες όσο και τις γυναίκες ως πνευματικά ίσους αναφορικά με τις υποχρεώσεις τους απέναντι στις πράξεις τους και την αμοιβή τους στη Μέλλουσα Ζωή.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 4:124

﴾ Και όποιος κάνει καλές ενάρετες πράξεις, άνδρας ή γυναίκα, και είναι *(αληθινός)* πιστός, αυτός θα εισέλθει στον Παράδεισο και δε θα λάβει *(στην αμοιβή του)* ούτε την παραμικρή αδικία *(μείωση)*, ούτε καν στο μέγεθος ενός κόκκου, που βρίσκεται πάνω στο κουκούτσι ενός χουρμά. ﴿

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 57:12

﴾ Την Ημέρα που θα δείς τους πιστούς άνδρες και τις πιστές γυναίκες: το φως τους να τρέχει εμπρός τους και από το δεξί τους χέρι. Χαρμόσυνες ειδήσεις για σας αυτή την Ημέρα! Κήποι κάτω από τους οποίους ρέουν ποτάμια *(Παράδεισος)* για να κατοικήσετε εκεί για πάντα! Στ' αλήθεια, αυτή είναι η τεράστια επιτυχία! ﴿

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 30:21

﴾ Και από τα Αγιάτ *(Σημεία)* Του είναι και το ότι έπλασε για σας συζύγους από εσάς τους ίδιους, για να βρείτε ειρήνη και ανάπαυση σ' αυτές, και έχει θέσει μεταξύ σας στοργή και έλεος. Στ' αλήθεια, σ' αυτό υπάρχουν Σημεία για τους ανθρώπους που συλλογίζονται. ﴿

2. Οι Γυναίκες στις Διδασκαλίες του Προφήτη (ﷺ)

Ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) αντιμετώπισε πολλές άδικες πρακτικές που είχαν καθιερωθεί από την προ-Ισλαμική κοινωνία απέναντι στις γυναίκες. Οι άνδρες σε εκείνη την κοινωνία επωφελούνταν σε μεγάλο βαθμό από τους ρόλους που είχαν ορίσει για τις γυναίκες. Όταν ο Προφήτης (ﷺ) άρχισε να κηρύττει κατά της ανδρικής μεταχείρισης των γυναικών, οι Κουράις (η φυλή του) αντιτάχθηκαν σ' αυτόν με σθένος. Ωστόσο, ήταν η Θεία Αποκάλυψη που έπρεπε ο Προφήτης (ρ) να περάσει στους ανθρώπους αδιαφορώντας από τα άδικα συμφέροντά τους.

Ο Άμπου Χουράιρα (ؓ) ανέφερε πως ο Προφήτης Μωχάμμαντ (ﷺ) είπε:

«Ας να ταπεινωθεί, ας να ταπεινωθεί, ας να ταπεινωθεί.». Κάποιος είπε, «Ποιος είναι αυτός, Ω, Αγγελιαφόρε του Αλλάχ; Εκείνος είπε, «Αυτός που έζησε μέχρι που οι γονείς του, ή ο ένας από αυτούς, έγιναν ηλικιωμένοι και δεν εισήλθε στον Παράδεισο *(λόγο της παρακοής του και της άσχημης συμπεριφοράς του προς αυτούς)*.» (Sahih Muslim)

Ο Seager και ο Olson (1986) ανέφεραν πως τα περισσότερα πανεπιστήμια στις δυτικές χώρες περίμεναν πάρα πολύ προτού να εισάγουν θηλυκές μαθήτριες. Στη Μαντάμ Κουριέ (Madam Curie) δεν επιτράπηκε να γίνει μέλος στην Γαλλική Ακαδημία Επιστήμης παρόλο που ήταν η πρώτη γυναίκα καθηγήτρια στη Σορβόννη το 1911.

Ο Τζαρίρ (ﷺ) είπε «Άκουσα τον Αγγελιαφόρο του Αλλάχ (ﷺ) να λέει:

«Αυτός που στερείται ανοχής και ευγένειας, στην πραγματικότητα, στερείται όλων των καλών.»[56]

Ο Άνας Ιμπν Μάλικ (ﷺ) είπε πως ο Αγγελιαφόρος του Αλλάχ (ﷺ) είπε:

«Όποιος μεγαλώνει δύο κόρες ***(ή δύο ορφανά κορίτσια, δηλ. τις προσέχει καλύπτοντας τις ανάγκες τους)*** **μέχρι που θα φτάσουν την εφηβεία, αυτός και εγώ θα εσέλθουμε μαζί στον Παράδεισο ο ένας δίπλα στον άλλον σαν αυτά** ***(δείχνοντας με τα δάκτυλά του, το δείκτη και το μεσαίο δάκτυλο ενωμένα)*****.»**[57]

3. Γυναίκες και Εκπαίδευση

Το Δικαίωμα των γυναικών στην Εκπαίδευση στο Ισλάμ χορηγήθηκε εκατοντάδες χρόνια πριν ενώ τα περισσότερα αναγνωρισμένου κύρους σχολεία στον κόσμο το αρνούνταν.

[56] Αφηγήθηκε ο Μόσλεμ, 1758, σελ. 469.
[57] Αφηγήθηκε ο Μόσλεμ, 1761, σελ. 465.

Ο Άμπου Σάιντ Αλ-Χούντρι (ﷺ) ανέφερε πως κάποιες γυναίκες ζήτησαν από τον Προφήτη (ﷺ) να ορίσει μια ημέρα για αυτές, καθώς οι άνδρες έπαιρναν τον περισσότερο από τον χρόνο του. Τότε τους υποσχέθηκε πως θα αφιερώσει μια ημέρα για να τις διδάξει…[58]

Σε ένα άλλο χαντίθ, αναφέρθηκε πως ο Προφήτης (ﷺ) είπε: **«Η αναζήτηση γνώση είναι υποχρεωτική για κάθε Μουσουλμάνο.»**

Ο Seager και ο Olson (1986) ανέφεραν πως τα περισσότερα πανεπιστήμια στις δυτικές χώρες περίμεναν πάρα πολύ προτού να εισάγουν θηλυκές μαθήτριες. Στη Μαντάμ Κουριέ (Madam Curie) δεν επιτράπηκε να γίνει μέλος στην Γαλλική Ακαδημία Επιστήμης παρόλο που ήταν η πρώτη γυναίκα καθηγήτρια στη Σορβόννη το 1911. Πρέπει να έχουμε υπόψη πως έλαβε το Βραβείο Νόμπελ το 1903.[59]

4. Πολυγαμία στο Ισλάμ

Οι άνθρωποι ορισμένες φορές μιλάνε σαν η πολυγαμία να είναι θεσμός του Ισλάμ. Δεν είναι περισσότερο θεσμός στο Ισλάμ από ότι είναι στον Χριστιανισμό (ήταν το έθιμο στη Χριστιανοσύνη για αιώνες μετά το Χριστό), αλλά αποτελεί ακόμη υπάρχουσα ανθρώπινη τάση που πρέπει να ληφθεί υπόψη, και προς συμφέρον των ανδρών και των γυναικών (κυρίως γυναικών) και θα πρέπει να ρυθμιστεί. Η αυστηρή μονογαμία δεν τηρήθηκε ουσιαστικά ποτέ στις Δυτικές χώρες, αλλά για

[58] Αφηγήθηκε ο Αλ-Μπουχάρι, Το Βιβλίο της Γνώσης, Χαντίθ #87, σελ.97.
[59] McGrayne, 1993, Zerekli 60-61

χάρη του φετίχ της μονογαμίας, αμέτρητο πλήθος γυναικών και τα παιδιά τους έχουν θυσιαστεί και αναγκαστεί να υποφέρουν με τρόπο απάνθρωπο. Το Ισλάμ καταστρέφει πάντα όλα τα φετίχ που τείνουν πάντα να περιθωριοποιήσουν αριθμό πλασμάτων του Θεού. Στην Ευρώπη, πλάι στην λατρεία των γυναικών συναντάμε την υποβάθμιση και την αγανάκτηση των γυναικών.

Στην Αραβία, πλήθος φτωχών γυναικών ήταν ιδιαιτέρως απελπισμένες πριν τον ερχομό του Ισλάμ. Το Κοράνιο εγκρίνει τον εκ νέου γάμο των χηρών. Νομιμοποιεί το διαζύγιο και το γάμο των γυναικών με άλλον άνδρα, μετατρέποντας έτσι το γάμο από κατάσταση δέσμευσης για τις γυναίκες σε κοινωνικό συμβόλαιο μεταξύ ίσων, που δύναται να τερματιστεί με την θέληση οποιασδήποτε πλευράς (με ορισμένους περιορισμούς, μεγαλύτερους στην περίπτωση των γυναικών για φυσικούς λόγους, σκοπεύοντας στο να κάνουν τους ανθρώπους να σκεφτούν σοβαρά πριν αποφασίσουν να χωρίσουν) και με το θάνατο. Ο Προφήτης, όταν ήταν ηγεμόνας της Αραβίας, παντρεύτηκε πολλές χήρες προκειμένου να καταστρέψει την παλιά περιφρόνηση των αντρών προς αυτές και να παρέχει πράγματα σε αυτές ως κυβερνήτης του Κράτους.[60]

Το Ισλάμ είναι η μοναδική θρησκεία που περιορίζει τον αριθμό των επιτρεπόμενων συζύγων σε τέσσερις. Για το γεγονός αυτό, ο John Esposito, ένας γνωστός καθηγητής θεολογίας, διεθνών σχέσεων και Ισλαμικών σπουδών στο Πανεπιστήμιο του Georgetown, Γράφει:

[60] Pickthall, www.islamfortoday.com

Παρόλο που συναντάται σε πολλές θρησκείες και πολιτιστικές παραδόσεις, η πολυγαμία (ή πιο συγκεκριμένα πολυγυνία) ταυτίζεται συχνότερα με το Ισλάμ στο μυαλό των Δυτικών. Στην πραγματικότητα, το Κοράνιο και ο Ισλαμικός νόμος προσπαθούν να ελέγξουν και να ρυθμίσουν τον αριθμό των συζύγων αντί να δίνουν ελεύθερη άδεια. Σε μια κοινωνία στην οποία δεν υπήρχε περιορισμός, στους Μουσουλμάνους δεν λεγόταν να παντρεύονται τέσσερις συζύγους, αλλά αντίθετα να μην παντρεύονται περισσότερες από τέσσερις. Το Κοράνιο επιτρέπει σε έναν άνδρα να παντρεύεται μέχρι τέσσερις συζύγους, με την προϋπόθεση ότι μπορεί να τις συντηρεί και να τους συμπεριφέρεται ίσα. Οι Μουσουλμάνοι θεωρούν πως αυτή η Κορανική εντολή (4:3) ενισχύει τη θέση των γυναικών και της οικογένειας, καθώς είχε ως στόχο να εξασφαλίσει την ευημερία των ανύπαντρων γυναικών και των χηρών σε μια κοινωνία της οποίας ο ανδρικός πληθυσμός είχε μειωθεί λόγω πολέμου, και να συγκρατήσει την απεριόριστη πολυγαμία.[61]

Η ιδέα της περιορισμένης πολυγυνίας εισήχθη από το Κοράνιο ως λύση σε κοινωνικά διλήμματα, όπως ο αυξημένος αριθμός χηρών και ορφανών από πατέρα μετά από πολέμους. Διαδραματίζει, επίσης, σημαντικό ρόλο στην ικανοποίηση των φυσικών αναγκών ενός μεγάλου μέρους ανθρώπων, ιδιαίτερα σε κοινωνίες όπου ο αριθμός των γυναικών υπερβαίνει εκείνο των ανδρών.

[61] John L. Esposito. "Islam: The straight path" (Ισλάμ: Ο Ίσιος Δρόμος). Οξφόρδη: Oxford University Press, 1988, σελ. 97.

Η ιδέα της περιορισμένης πολυγυνίας εισήχθη από το Κοράνιο ως λύση σε κοινωνικά διλήμματα, όπως ο αυξημένος αριθμός χηρών και ορφανών από πατέρα μετά από πολέμους. Διαδραματίζει, επίσης, σημαντικό ρόλο στην ικανοποίηση των φυσικών αναγκών ενός μεγάλου μέρους ανθρώπων, ιδιαίτερα σε κοινωνίες όπου ο αριθμός των γυναικών υπερβαίνει εκείνο των ανδρών.

Μετάφραση των εννοιών του Κορανίου 4:3

﴿ Και αν φοβάσθε ότι δεν θα μπορέσετε να αντιμετωπίσετε δίκαια τα ορφανά κορίτσια ***(που είναι υπό την κηδεμονία σας, και θέλετε να τις παντρευτείτε λόγο του πλούτου τους έτσι ώστε να τις στερήσετε από τα δικαιώματά τους και από τις προίκες τους, όπως κάνατε πριν τον ερχομό του Ισλάμ)*****, τότε** ***(αφήστε τες και)*** **παντρευτείτε** ***(άλλες, εκτός από αυτές)*** **γυναίκες της επιλογής σας, δύο ή τρεις, ή τέσσερις· αλλά αν φοβάσθε ότι δεν θα μπορέσετε να** ***(τις)*** **αντιμετωπίσετε δίκαια, τότε μόνο μία ή** ***(τις σκλάβες)*** **που έχει το δεξί σας χέρι. Αυτό προσεγγίζει περισσότερο στο να σας αποτρέψει από τη διάπραξη αδικίας. ﴾**

Όταν αυτός ο κανονισμός αναφορικά με την πολυγυνία εισάχθηκε για πρώτη φορά, αποτέλεσε στην πραγματικότητα περιορισμό στην πρακτική της απεριόριστης πολυγαμίας που συνήθιζαν να ασκούν οι Άραβες πριν το ισλάμ. Ωστόσο, ο κανονισμός δίνει στους άνδρες το δικαίωμα, για καλούς λόγους, να ασκούν πολυγυνία αλλά πρέπει να τηρούν αυστηρούς όρους και υποχρεώσεις πίσω από αυτήν. Η πολυγυνία περιορίστηκε από το Ισλάμ και δεν απαγορεύτηκε πλήρως, προκειμένου να ικανοποιήσει την πολυγαμική φύση των ανδρών, ενώ ταυτόχρονα περιορίζει και τιμωρεί αυστηρά τους άνδρες που επιδιώκουν εξωσυζυγικές σχέσεις. Το Ισλάμ, περιορίζοντας την πολυγυνία και ορίζοντας αυστηρούς όρους αναφορικά με την εφαρμογή της, έλαβε μια μετριοπαθή στάση ανάμεσα στην απεριόριστη πολυγυνία της Παλαιάς Διαθήκης και την πρακτική των Ρωμαίων, των Περσών και των Αράβων πριν το Ισλάμ και την μη τηρηθείσα αγαμία την οποία κήρυξαν ορισμένοι μεταγενέστεροι Χριστιανοί ιερείς.

Συνεπώς, προκειμένου να λύσει το πρόβλημα των νοικοκυριών χωρίς πατέρα, το Κοράνιο ενθαρρύνει τους άνδρες που μπορούν να αντέξουν την ευθύνη και να είναι δίκαιοι στην ανάληψη της φροντίδας των άπορων οικογενειών, να παντρευτούν τις χήρες και τα θηλυκά ορφανά που είναι θύματα τραγωδιών. Μια λογική πίσω από αυτό το μέτρο είναι η σωτηρία της κοινωνίας γενικά από τη βύθιση σε ανήθικες πρακτικές, είτε λόγω της φτώχιας, είτε της φυσικής σεξουαλικής επιθυμίας από την πλευρά των ανύπαντρων γυναικών.

Οι ανοιχτόμυαλοι άνθρωποι μπορούν να δεχθούν φυσικές και λογικές λύσεις στα προβλήματά τους ενώ αναγνωρίζουν πλήρη δικαιώματα και νομιμότητα στις γυναίκες και τα παιδιά τους. Στο βιβλίο του «Παλεύοντας να Παραδοθώ», ο Jeffrey Lang (1995), ανέφερε σε ένα πρόγραμμα που προβλήθηκε από την Δημόσια Τηλεόραση εκείνη την περίοδο, ερευνώντας αν οι άνδρες ήταν από τη φύση τους ή όχι πολυγαμικοί και οι γυναίκες μονογαμικές. Το 1987, η φοιτητική εφημερίδα του Πανεπιστημίου της Καλιφόρνιας στο Μπέρκλει, έκανε δημοσκόπηση σε έναν αριθμό φοιτητών, ρωτώντας αν πίστευαν πως οι άνδρες πρέπει να επιτρέπεται από το νόμο να έχουν περισσότερες από μία συζύγους ως απάντηση σε μια αντιληπτή έλλειψη υποψηφίων γαμπρών στην Καλιφόρνια. Προς έκπληξη πολλών φεμινιστών, σχεδόν όλοι όσοι ερωτήθηκαν ενέκριναν την ιδέα. Μια γυναίκα ακόμη ανέφερε πως ένας πολυγαμικός γάμος θα ικανοποιούσε τις συναισθηματικές και σεξουαλικές

ανάγκες των ανύπαντρων γυναικών. [62] Ένα τμήμα της Εκκλησίας, οι Μορμόνοι, οι οποίοι έχουν αποτελέσει μία από τις καθιερωμένες εκκλησίες στις Ηνωμένες Πολιτείες, ενθαρρύνει την πολυγυνία ανάμεσα στα αυξανόμενα μέλη της.[63]

Η Jane Goodwin (1994), μια Αμερικανίδα κοινωνιολόγος, πιστεύει πως πολλές Αμερικανίδες θα προτιμούσαν την θέση της δεύτερης συζύγου, παρά να ζουν μόνες σε κάποιο ζοφερό διαμέρισμα στη Νέα Υόρκη ή το Σικάγο στην κοινωνία της ελευθερίας.[64] Στην πραγματικότητα, οι άνδρες γενικότερα συνεχίζουν να προστατεύονται από τη μονογαμία, ιδιαίτερα σε μια κοινωνία που δεν τιμωρεί τις εξωσυζυγικές πρακτικές, ενώ οι πόρνες, οι συνοδοί, οι ερωμένες, οι ιδιαιτέρες (γραμματείς), τα μοντέλα, οι ηθοποιοί, οι υπάλληλοι, οι σερβιτόρες και οι φιλενάδες παραμένουν τα παιχνίδια τους. Στην πραγματικότητα, η πολυγυνία δέχεται τη σθεναρή αντίθεση της ανδροκρατούμενης δυτικής κοινωνίας, γιατί θα ανάγκαζε τους άνδρες να υιοθετήσουν αρχές πιστότητας.

Ανεξάρτητα από την δική μου άποψη για το θέμα της πολυγαμίας, ο Δρ. Le Bon συμβουλεύει: «Μια επιστροφή στην πολυγαμία, αυτήν την φυσική σχέση ανάμεσα στα δύο φύλα, θα γιάτρευε πολλά κακά· πορνεία, αφροδίσια νοσήματα, AIDS, εκτρώσεις, την δυστυχία των νόθων παιδιών, την ατυχία χιλιάδων ανύπαντρων γυναικών και χηρών, ως αποτέλεσμα της

[62] Jeffrey Lang, “Struggling to Surrender” (Παλεύοντας να Παραδοθώ). Beltsville, Maryland: Amana Publications. 1995, σελ. 162-163.
[63] T. Sullivan, K. Thomson, R. Wright, G. Gross και D. Spady, σελ. 658
[64] Zerekly 1997, σελ. 80

δυσαναλογίας στο πλήθος των δύο φύλων και των πολέμων, ακόμη και την μοιχεία και τη ζήλια.»[65]

Το Ισλαμικό σύστημα, όταν εφαρμόζεται πλήρως, καταργεί τους κινδύνους της αποπλάνησης, τους τρόμους της πορνείας και τη σκληρή μοίρα που πλήττει αμέτρητες γυναίκες και παιδιά στη Δύση, ως συνέπεια της μη αποδοχής της πολυγαμίας. «Η βασική αρχή του Ισλάμ είναι πως ο άνδρας θεωρείται πλήρως υπεύθυνος για τη συμπεριφορά του απέναντι σε κάθε γυναίκα, και για τις επιπτώσεις της συμπεριφοράς του. Αν καταργήσουμε τον τόσο ρομαντισμό που αιωρείται γύρω από την πράξη της σεξουαλικής συνουσίας σύμφωνα με τους Δυτικούς συγγραφείς, ο ρομαντισμός είναι μια παραίσθηση και δεν χρειάζεται ποτέ να θρηνήσουμε την απώλεια μιας παραίσθησης.

Πάρτε το πιο ευρέως διαβασμένο σύγχρονο Ευρωπαϊκό μυθιστόρημα και θα δείτε πως ο σκοπός της ζωής του άνδρα στη γη απεικονίζεται ως η αγάπη των γυναικών (δηλ. στην ιδανική μορφή ως η αγάπη μιας γυναίκας, της εκλεκτής, την οποία ανακαλύπτει αφού έχει δοκιμάσει περισσότερες από μία). Όταν αυτή η μία γυναίκα ανακαλύπτεται, ο αναγνώστης οδηγείται να υποθέσει πως μια «ένωση ψυχών» πραγματοποιείται ανάμεσα στους δύο. Και αυτός είναι ο στόχος της ζωής. Αυτό δεν είναι κοινή λογική –είναι ανοησία. Αλλά ανιχνεύεται ως προϊόν της

[65] Suayman A. S.A-Shaqasy." How Islam Elevated the Status of Women - III" (Πώς το Ισλάμ εξύψωσε τη Θέση των Γυναικών –III). Ένα χαρτί παρουσιάστηκε στο Συνέδριο των Μουσουλμάνων Γυναικών, Μομπάσα, και Δεκέμβριος, 1990. Δημοσιεύτηκε στο Αλ-Ισλάμ 1991, Τομ. 15, Αρ. 4, σελ. 38.

διδασκαλίας της Χριστιανικής Εκκλησίας αναφορικά με το γάμο. Η γυναίκα είναι θελκτικό αλλά απαγορευμένο πλάσμα, αμαρτωλό εκ φύσεως, εκτός από όταν μια μυστηριώδης ένωση, όμοια με αυτή του Χριστού και της Εκκλησίας του λαμβάνει χώρα, χάρη στην ευλογία των ιερέων.»[66]

5. Ποιος Επωφελείται από την Μονογαμία;

Στην πολυγυνία, όπως παρουσιάζεται από το Ισλαμικό οικογενειακό σύστημα, ο σύζυγος είναι αυτός που φέρει τις πλήρεις οικονομικές και κοινωνικές ευθύνες απέναντι στη σύζυγο ή τις συζύγους του. Συνεπώς, η απόλυτη μονογαμία όπως εφαρμόστηκε στις δυτικές κοινωνίες είναι προς συμφέρον των ανδρών.

Στην πολυγυνία, όπως παρουσιάζεται από το Ισλαμικό οικογενειακό σύστημα, ο σύζυγος είναι αυτός που φέρει τις πλήρεις οικονομικές και κοινωνικές ευθύνες απέναντι στη σύζυγο ή τις συζύγους του. Συνεπώς, η απόλυτη μονογαμία όπως εφαρμόστηκε στις δυτικές κοινωνίες είναι προς συμφέρον των ανδρών. Η Jones και ο Phillips (1985) υπέδειξαν πως «ορισμένοι άνδρες επιβεβαιώνουν δικαίως πως η μονογαμία διατηρείται για να προστατεύσει τα δικαιώματα των γυναικών. Αλλά από πότε ανησυχούσε ο δυτικός άνδρας για τα δικαιώματα των γυναικών; Η δυτική κοινωνία είναι γεμάτη με κοινωνικο-οικονομικές πρακτικές που καταπίεζαν τις γυναίκες και οδήγησαν στην έξαρση των γυναικείων κινημάτων απελευθέρωσης τα τελευταία χρόνια, από τις σουφραζέτες στις αρχές του 1900 μέχρι τα

[66] Pickthall, www.islamfortoday.com

φεμινιστικά κινήματα του σήμερα. Η αλήθεια είναι πως η μονογαμία προστατεύει το δικαίωμα των ανδρών να παίζουν χωρίς καμία υποχρέωση, καθώς το ποσοστό της απιστίας ανάμεσά τους είναι συνήθως πιο υψηλό από ό,τι στις γυναίκες.»[67]

Παρόλο που πολλές δυτικές γυναίκες πιάστηκαν στην αποκαλούμενη σεξουαλική επανάσταση, είναι εκείνες που υποφέρουν περισσότερο από τις παρενέργειες των αντισυλληπτικών, το τραύμα της έκτρωσης και της ντροπής της γέννησης ενός παιδιού εκτός γάμου. Μόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες, σε κάθε χίλιες γέννες, οι σαράντα πέντε ήταν από ανύπαντρες γυναίκες ηλικίας 15-44, μόνο το 1991. Αυτό χρεώνει στους φορολογουμένους περισσότερα από 25 δισεκατομμύρια δολάρια για επιδόματα πρόνοιας.[68]

Η κα. Jones και ο κ. Phillips (1985) μίλησαν για άλλους λογικούς λόγους προς την ανάγκη μιας θεσμοποιημένης πολυγυνίας. Ανέφεραν πως η υπεροχή πληθυσμιακά των γυναικών στον κόσμο είναι αναμφισβήτητο γεγονός. Το ποσοστό θνησιμότητας βρεφών είναι πολύ υψηλότερο ανάμεσα στα αγόρια. Οι γυναίκες συνολικά τείνουν να ζουν περισσότερο από τους άνδρες· για να μην αναφέρουμε τον τεράστιο αριθμό νεαρών ανδρών που πεθαίνουν στους διάφορους πολέμους ανά τον κόσμο. «Παρόλο που η αναλογία διαφέρει από τη μία χώρα στην άλλη, οι γυναίκες και πάλι υπερτερούν αριθμητικά των

[67] J. Jones και B. Phillips, “Plural Marriage in Islam” (Πολλαπλός Γάμος στο Ισλάμ). 1985, σελ.5

[68] Εθνικό Κέντρο για Υγειονομικές Στατιστικές, στο Macmillan Visual Almanac, 1996, σελ. 320-322.

ανδρών. Ως εκ τούτου, υπάρχουν περισσότερες γυναίκες που ανταγωνίζονται για έναν μικρότερο αριθμό ανδρών. Συνεπώς, θα παραμένει πάντα ένα μεγάλο τμήμα γυναικών μη ικανό να ικανοποιήσει τις σεξουαλικές και ψυχολογικές του ανάγκες μέσω των νόμιμων μέσων σε μια μονογαμική κοινωνία. Η παρουσία τους σε μια κοινωνία που δίνει όλο και περισσότερες ελευθερίες συμβάλει, επίσης, στη διάσπαση της δομής της δυτικής οικογένειας.»[69]. Από τη σύντομη συζήτηση που είχαμε σχετικά με το θέμα της πολυγυνίας, οι γυναίκες φαίνεται να έχουν κεκτημένο συμφέρον στη νόμιμα θεσμοθετημένη και αναγνωρισμένη πολυγαμία όπως αναγνωρίζεται από το Ισλάμ εξαιτίας της προφανούς κοινωνικο-οικονομικής προστασίας που παρέχει, καθώς επίσης και των πραγματικών προβλημάτων που αντιμετωπίζει προκειμένου να ικανοποιήσει και τα δύο φύλα.

6. Ο Διαχωρισμός είναι Καλύτερος

Αν είναι αλήθεια, όπως υποδεικνύει η πείρα ζωής (και δεν κουράζονται ποτέ να δηλώνουν οι υπερασπιστές των δικαιωμάτων των γυναικών στην Ευρώπη και την Αμερική πως τα συμφέροντα των γυναικών είναι διαφορετικά από αυτά των ανδρών) πως οι γυναίκες είναι πραγματικά περισσότερο ευτυχισμένες μεταξύ τους στην καθημερινή ζωή και είναι ικανές να εξελιχθούν σαν φύλο περισσότερο από ό,τι ως υποτελείς στους άνδρες, τότε ο Ισλαμικός κανόνας που κάνει τη γυναίκα «κυρία» στην δικιά της σφαίρα δεν έρχεται σε ασυμφωνία με την ανθρώπινη φύση. Εφόσον λαμβάνεται κάθε μέτρο για τη συνέχιση της ανθρώπινης φυλής, και εφόσον η σχέση μιας γυναίκας με τον άνδρα της και τους κοντινούς συγγενείς είναι το

[69] J. Jones και B. Phillips 1985, σελ. 6-7.

ίδιο τρυφερή και στενή με αυτήν στη Δύση, η κοινωνική ζωή των γυναικών βρίσκεται ανάμεσά τους. Δεν υπάρχουν «μεικτά μπάνια»», ούτε μεικτοί χοροί, ούτε σύμμεικτο φλερτ, ούτε δημοσιότητα. Αλλά σύμφωνα με τις διδασκαλίες του Ισλάμ, οφείλουν να μην υπάρχουν όρια στις ευκαιρίες των γυναικών για αυτό-ανάπτυξη και εξέλιξη στη δική της σφαίρα. Συνεπώς, δεν εμποδίζει τίποτα τις γυναίκες από το να γίνουν γιατροί, δικηγόροι, καθηγήτριες, κήρυκες, έμποροι, κλπ. αλλά πρέπει να αποφοιτήσουν από κολλέγια γυναικών και να ασκούν το επάγγελμά τους εκ μέρους γυναικών.[70]

Ο διαχωρισμός γυναικών και ανδρών έχει αναγνωριστεί πως έχει σημαντικά οφέλη για τις γυναίκες. Μάλιστα, αυτή η αρχή υιοθετήθηκε από το Πεντάγωνο ως λύση σε πολλά προβλήματα, συμπεριλαμβανομένης της σεξουαλικής παρενόχλησης, χωρίς να δίνονται εύσημα στο Ισλάμ ως σύστημα ζωής που διαδίδει αυτήν την πρακτική για να διατηρηθεί η ηθική και η κοινωνική ειρήνη και ασφάλεια. Παρόλα αυτά, ο Πρίγκιπας Κάρολος έχει δώσει έμφαση στη σημαντική σ

υνεισφορά που μπορεί να προσφέρει το Ισλάμ στις μη Μουσουλμανικές κοινωνίες ώστε να ξεπεράσουν τα πιο σημαντικά ηθικά και κοινωνικά τους προβλήματα, κατά τη διάρκεια μιας σειράς διαλέξεών του για το Ισλάμ και τη Δύση.

Ο **William Cohen,** Αμερικανός Γραμματέας Άμυνας, ανακοίνωσε την πρώτη φάση ενός περιεκτικού πλάνου ώστε να διατηρηθεί ένα λογικό επίπεδο ηθικής ανάμεσα στους άνδρες και γυναίκες στρατιώτες. Το σχέδιο τόνιζε τη σημασία της

[70] Pickthall, www.islamfortoday.com

κατασκευής μόνιμων χωρισμάτων ώστε να χωριστούν οι άνδρες από τις γυναίκες στρατιώτες στα ήδη υπάρχοντα μεικτά κτίρια. Πρόκειται απλώς για μία προσωρινή λύση μέχρι να κατασκευαστούν καινούρια ξεχωριστά κτίρια. Το Ναυτικό εξέδωσε, επίσης, έναν αριθμό αυστηρών οδηγιών που απαγορεύουν την παρουσία ανδρών και γυναικών αξιωματικών του ναυτικού πίσω από κλειστές πόρτες. Αυτές οι οδηγίες παρουσιάστηκαν ως κανόνες που έπρεπε να γίνονται σεβαστοί από όλους τους στρατιώτες, ιδιαίτερα στα πλοία του Ναυτικού. Η Γραμματέας Άμυνας τόνισε πως η λογική πίσω από αυτά τα μέτρα ήταν η παροχή ενός λογικού επιπέδου μυστικότητας και ασφάλειας για τα μέλη διαφορετικών παραγόντων Άμυνας. Ανάμεσα στους κανονισμούς ήταν και η απαγόρευση του ύπνου με εσώρουχα ή γυμνοί και πως οι πόρτες πρέπει να είναι καλά κλειδωμένες κατά τη διάρκεια των ωρών ύπνου. Απαγόρεψαν, επίσης, την παρακολούθηση πορνογραφικού υλικού κατά την παρουσία γυναικών στρατιωτών, και έθεσαν ξεκάθαρα λεπτομερείς κανονισμούς αναφορικά με το είδος ρούχων που επιτρέπεται να φοριούνται κατά τη διάρκεια της κολύμβησης ή της ηλιοθεραπείας.[71]

Το ερώτημα που θέτουμε εδώ είναι το εξής: γιατί αυτοί οι κανονισμοί (τους οποίους πολλοί θα θεωρήσουν ακραίους και αντι-μοντερνιστικούς) εφαρμόστηκαν από την πιο εκσυγχρονισμένη χώρα του κόσμου; Η απάντηση είναι πολύ απλή: η σεξουαλική παρενόχληση έφτασε σε ένα απίστευτα ανησυχητικό επίπεδο και έχει γίνει απειλή για την εθνική ασφάλεια και ηθική. Χιλιάδες παράπονα από γυναίκες

[71] The Family, Ιούμιος 1998, Τεύχος Αρ. 59, σελ. 3

υπαλλήλους περί σεξουαλικής παρενόχλησής τους κρούουν έναν ανησυχητικό κώδωνα. Οι Αμερικανοί και άλλοι νομοθέτες στον κόσμο σκέφτονται σοβαρά να επιβάλλουν παρόμοιους κανονισμούς σε όλα τα κυβερνητικά γραφεία, συμπεριλαμβανομένου του Λευκού Οίκου, ιδιαίτερα μετά τις συνέπειες της σχέσης Clinton-Monica.

Ο McGrayre, το 1993[72], αναφέρθηκε στο γεγονός πως ο διαχωρισμός στην εκπαίδευση είναι προς όφελος των μαθητριών οι οποίες βιώνουν αφόρητη σεξουαλική παρενόχληση και πόνο στα χέρια των αγοριών. Οχτώ από τις εννιά γυναίκες επιστήμονες στις οποίες απονεμήθηκε το Βραβείο Νόμπελ αποφοίτησαν από λύκεια αποκλειστικά για γυναίκες.

Η **New York Times**, τον Μάιο του 1993, δημοσίευσε μια έρευνα με τίτλο Ο Διαχ*ωρισμός Είναι Καλύτερος*.[73] Η έρευνα γράφτηκε από την Susan Ostrich η οποία ήταν απόφοιτος ενός από τα λίγα κολέγια για γυναίκες στις Η.Π.Α. Αποτέλεσε σοκ για τους περισσότερους Αμερικανούς το γεγονός ότι τα κορίτσια σε κολέγια θηλέων τα πηγαίνουν καλύτερα ακαδημαϊκά σε σχέση από τις ανταγωνίστριές τους στα μεικτά κολέγια. Υποστήριξε τον ισχυρισμό της με τα εξής στατιστικά:

1. Το 80% των κοριτσιών στα κολέγια θηλέων σπουδάζουν επιστήμες και μαθηματικά για τέσσερα χρόνια σε σύγκριση με τα δύο χρόνια σπουδών στα μεικτά κολέγια.

[72] Ζεντρέκλι 1997, σελ. 72
[73] The Family. 14 Αυγούστου 1994, σελ. 7

2. Οι μαθήτριες σχολείων θηλέων επιτυγχάνουν μεγαλύτερο GPA σε σχέση με τα κορίτσια σε μεικτά σχολεία. Αυτό συμβάλει στην εισαγωγή μεγαλύτερου βαθμού φοιτητριών στα πανεπιστήμια. Ουσιαστικά, τα περισσότερα διδακτορικά αποκτώνται από τέτοιες φοιτήτριες.

3. Σύμφωνα με το περιοδικό Fortune το ένα τρίτο των μαθητριών στα διοικητικά συμβούλια των μεγαλύτερων 1000 Αμερικανικών εταιριών είναι απόφοιτοι κολεγίων θηλέων. Για να συνειδητοποιήσουμε τη σημασία αυτού του αριθμού, πρέπει να γνωρίζουμε πως οι απόφοιτοι των κολεγίων θηλέων αποτελούν μόλις το 4% του αριθμού των φοιτητριών που αποφοιτούν κάθε χρόνο.

4. Το 43% των γυναικών καθηγητριών με διδακτορικό στα μαθηματικά και το 50% των γυναικών καθηγητριών με διδακτορικό στη μηχανική είναι απόφοιτοι κολεγίων θηλέων.

Αυτό αποτελεί ένα ακόμη στοιχείο από τον ίδιο το Δυτικό κόσμο προς υποστήριξη της εγκυρότητας και εφαρμοσιμότητας των Ισλαμικών αρχών ως καθολικών νόμων που καθοδηγούν και ρυθμίζουν την ανθρώπινη συμπεριφορά. Ο Ινδός πολιτικός και δημοσιογράφος, Κόφχι Λαλτζάπα, κατέληξε στο εξής:

«Καμία άλλη θρησκεία εκτός από το Ισλάμ δεν έχει την ικανότητα να λύσει τα προβλήματα της σύγχρονης ζωής. Το Ισλάμ είναι πράγματι μοναδικό γι' αυτό…»[74]

Μόνο το Ισλάμ προσφέρει πρακτικές λύσεις σε αυτά τα περίπλοκα προβλήματα ανηθικότητας και κατεστραμμένων οικογενειακών αξιών. Προσφέρει ένα ολοκληρωμένο σύστημα ζωής, το οποίο παρέχει αξιοπρέπεια και ευτυχία σε όλα τα μέλη της κοινωνίας λαμβάνοντας υπόψη τις ανθρώπινες ανάγκες και ικανοποιώντας τες με τον πιο έντιμο και σεβαστό τρόπο. Αυτό το ολοκληρωμένο σύστημα δεν υπόκειται στη χειραγώγηση του άνδρα προκειμένου να ικανοποιήσει το εκάστοτε συμφέρον του, αλλά αντίθετα προτείνεται Θεϊκά λαμβάνοντας υπόψη την ανθρώπινη φύση του άντρα. Κάνοντας αυτό, το Ισλάμ θέτει ξεκάθαρους και αυστηρά ορισμένους κανόνες και δικαιώματα για όλα τα μέλη της κοινωνίας, ανεξαρτήτως φυλής, φύλου και θρησκείας, βασισμένο σε ένα δίκαιο σύστημα αμοιβαίων υποχρεώσεων και εξουσίας. Ωστόσο, το Ισλάμ αποφεύγεται και αντιμετωπίζεται ακόμη με καχυποψία εξαιτίας ενός αριθμού λόγων: (α) τα ελεγχόμενα από τους Εβραίους Μ.Μ.Ε. έχουν τεράστιο συμφέρον να παρουσιάσουν το Ισλάμ ως πρωτόγονη θρησκεία η οποία δεν ήταν καν καλή για το μεσαίωνα. Το "Jihad in America" (*«Το Τζιχάντ στην Αμερική»)* και "The Siege" (*«Η Πολιορκία»)* αποτελούν μόνο δείγματα του τι κάνει η βιομηχανία ταινιών για να διαστρεβλώσει την εικόνα του Ισλάμ στο μυαλό των ανθρώπων οι οποίοι δεν έχουν πραγματική γνώση για το Ισλάμ. Ειδικοί στις οριενταλιστικές σπουδές της Μέσης Ανατολής όπως οι οριενταλιστές Bernard Lewis, ο Daniel Pipes

[74] Εμάντ Χαλίλ. Είπαν Σχετικά με το Ισλάμ, 1994, στο Islamic Future, 27 Μαΐου 1994, σελ. 12.

και η Judith Miller διαδραμάτισαν ανεύθυνο ρόλο στην πρόκληση λάθος στάσης απέναντι στο αυθεντικό μήνυμα του Ισλάμ στο μυαλό των ανθρώπων οι οποίοι έχουν τεράστια ανάγκη τον τρόπο ζωής του. Ωστόσο, πολλοί διανοούμενοι δεν εξαπατήθηκαν από αυτήν την προπαγάνδα και ήταν σε θέση να βρουν τον δρόμο της αλήθειας ύστερα από μεγάλη αναζήτηση και αφού ξεπέρασαν πολλά εμπόδια. Ο Jeffrey Lang (Καθηγητής Μαθηματικών στο Πανεπιστήμιο του Κάνσας) και ο M.Hoffman (ο Γερμανός Πρέσβης του Μαρόκο) αποτελούν καλά παραδείγματα αυτού. (β) Μια μειονότητα Μουσουλμάνων ενισχύει την ήδη διαστρεβλωμένη εικόνα του Ισλάμ με τις μη Ισλαμικές κακές πρακτικές τους, οι οποίες μεγαλοποιούνται και γενικεύονται σε τεράστιο βαθμό από τα ήδη προκατειλημμένα Μ.Μ.Ε. (γ) Η ανικανότητα των ευαισθητοποιημένων Μουσουλμάνων να παρουσιάσουν το Ισλάμ με θελκτικό τρόπο στον κόσμο και να διευκρινίσουν παρανοήσεις και παρεξηγήσεις σχετικά με τις καθολικές διδασκαλίες του.

Οι γυναίκες στη Δύση τα σύγχρονα χρόνια αναγκάζονταν να αγωνίζονται οι ίδιες για απλά νόμιμα δικαιώματά τους όπως αυτό των παντρεμένων γυναικών να κατέχουν περιουσία, το οποίο προστατευόταν ανέκαθεν για τις γυναίκες στο Ισλάμ. Χρειάστηκε να κηρύξουν μια πικρή μάχη για να φέρουν στο μυαλό των Δυτικών ανδρών το γεγονός ότι έχουν δικαιώματα και αναγκάζονταν να αγωνιστούν προκειμένου να αποκτήσουν αναγνώριση της νομικής και πολιτικής τους ύπαρξης, πράγμα που επίσης αναγνωριζόταν πάντα από το Ισλάμ.

ΣΤ. Δυτικές Γυναίκες Αποδέχονται το Ισλάμ

Ανεξάρτητα από την μοχθηρή και πολιτικά κινητοποιημένη επίθεση ορισμένων υποκειμενικών δυτικών μέσων μαζικής ενημέρωσης κατά του Ισλάμ (ιδιαίτερα σε θέματα που σχετίζονται με την αντιμετώπιση των γυναικών) η **Daily Mail**, στις 2 Δεκεμβρίου 1993, στη σελίδα 39, ανέφερε πως

περισσότεροι από 20.000 Βρετανοί υπολογίζεται πως αποδέχθηκαν το Ισλάμ ως τρόπο ζωής τους μέχρι εκείνη την περίοδο. Οι περισσότερες από αυτούς ήταν μορφωμένες γυναίκες μεσαίας τάξης. Γιατί να αποδεχτούν αυτές οι γυναίκες το Ισλάμ αν πίστευαν αυτά που προπαγάνδιζαν τα Μ.Μ.Ε.; Ένα από αυτά ανέφερε ότι:

«Το να γίνω Μουσουλμάνα άλλαξε τη ζωή μου και μου έφερε μεγάλη ειρήνη και ευχαρίστηση…δεν βλέπω αυτό που έκανα σαν οπισθοδρόμηση, το βλέπω ως απελευθέρωση.»[75]

Μία ακόμη που άλλαξε θρησκεία και η οποία είναι συγγραφέας και κόρη ενός επιβλέποντα πυρηνικού εργοστασίου είπε αναφορικά με τον ρόλο του διαχωρισμού μεταξύ των αδρών και των γυναικών και του να φοράει χιτζάμπ:

«Σε αντίθεση με τα μπερδεμένα μηνύματα του δυτικού πολιτισμού –τα οποία ενθαρρύνουν τις γυναίκες να φαίνονται σέξι, και όμως τις καταδικάζει ότι προκαλούν τους άνδρες να τις βιάσουν –το χιτζάμπ έδωσε ένα ξεκάθαρο σήμα πως οι γυναίκες δεν έρχονται σε αυτή τη γη για να επιδεικνύουν τους εαυτούς τους.»[76]

Όταν η κ. Sisly Catholy, μια Αυστραλή γυναίκα η οποία ασπάστηκε το Ισλάμ μαζί με την κόρη της ρωτήθηκε: «Γιατί ασπάστηκες το Ισλάμ;», απάντησε λέγοντας:

[75] The Daily Mail, 2η Δεκεμβρίου 1993, σελ. 39.
[76] The Daily Mail, 2η Δεκεμβρίου 1993, σελ. 42.

«Πρώτον, θα ήθελα να πω πως ασπάστηκα το Ισλάμ γιατί ήμουν Μουσουλμάνα μέσα μου χωρίς να το γνωρίζω. Από όταν ήμουν παιδί είχα χάσει την πίστη μου στον Χριστιανισμό για πολλούς λόγους. Ο σημαντικότερος ήταν πως κάθε φορά που ρωτούσα έναν Χριστιανό, είτε ήταν από αυτούς που αποκαλούνται κληρικοί, είτε από τους κοινούς, σχετικά με οποιοδήποτε θέμα της εκκλησίας, «Πίστευε και μη ερεύνα». Την περίοδο που πίστευα στο Χριστιανισμό, είχα επηρεαστεί από αυτά που λέγονταν σε μας πως το Ισλάμ ήταν ένα αστείο. Αλλά όταν διάβασα γι’ αυτό, οι λάθος ιδέες εξαφανίστηκαν. Δεν είχε περάσει πολύς καιρός όταν άρχισα να ψάχνω για κάποιους Μουσουλμάνους για να τους ρωτήσω για τα θέματα που δεν ήταν ξεκάθαρα σε μένα. Τότε τα σύνορα ανάμεσα σε μένα και το Ισλάμ καταρρίφθηκαν. Για ό,τι ερώτηση είχα, λάμβανα μια πειστική απάντηση, το ακριβώς αντίθετο από αυτό…που συνήθιζα να ακούω όταν ρωτούσα κάτι για το Χριστιανισμό. Μετά από πολύ διάβασμα και μελέτη, αποφάσισα, μαζί με την κόρη μου, να ασπαστώ το Ισλάμ και ονομαστήκαμε Ρασίντα και Μαχμούντα.»[77].

Η Κυρία Αβένιν Ζάιναμπ Κόπχαντ, μια Αγγλίδα ρωτήθηκε επίσης για το λόγο για τον οποίο αποδέχθηκε το Ισλάμ. Ανέφερε:

«…όσο η μελέτη και οι αναγνώσεις μου για το Ισλάμ αυξάνονται, τόσο αυξάνεται και η βεβαιότητά μου ότι είναι πολύ διαφορετικό από άλλες θρησκείες. Είναι η πιο ενδεδειγμένη θρησκεία για την ζωή στην πράξη και είναι η πιο ικανή να

[77] Μπαγουάνι, 1984, σελ. 134-136 στο Χάλιντ Αλ-Κάσιμ. Μια Επιστολή σε έναν Χριστιανό. Νταρ Αλ-Ουάταν: Ριγιάντ, 1995, σελ. 76.

οδηγήσει την ανθρωπότητα στο δρόμο της ευτυχίας και της ειρήνης. Έτσι, δεν δίστασα να πιστέψω πως ο Αλλάχ, ο Παντοδύναμος, είναι Ένας και δεν γεννάει ούτε γεννιέται, και πως ο Μωυσής, ο Ιησούς, ο Μωχάμμαντ (ειρήνη σ' αυτούς) και εκείνοι που προηγήθηκαν αυτών ήταν Προφήτες που έλαβαν αποκαλύψεις από τον Κύριό τους…Δεν γεννηθήκαμε αμαρτωλοί· ούτε χρειαζόμαστε κάποιον να πάρει μακριά τις αμαρτίες μας ή να μεσολαβήσει μεταξύ του Αλλάχ και εμάς, του Παντοδύναμου…Δεν υπάρχει κανένα από αυτά τα περίπλοκα βαριά θεολογικά δόγματα…»[78]

Η Margaret Marcus, μια πρώην Εβραία Αμερικανίδα διανοούμενη και συγγραφέας, εξήγησε με ειλικρίνεια την λογική πίσω από την αποδοχή της του Ισλάμ αφού συζήτησε με την εβραϊκή ανατροφή της σε μια απολύτως κοσμική κοινωνία, λέγοντας:

«Δεν ασπάστηκα το Ισλάμ λόγω κάποιου μίσους για την προγονική κληρονομιά μου ή τους ανθρώπους μου. Δεν ήταν τόσο πολύ επιθυμία να απορρίψω όσο να εκπληρώσω. Για μένα, σήμαινε μια μετάβαση από μια μελλοθάνατη και τοπικιστική θρησκεία (Ιουδαϊσμό) σε μια δυναμική και επαναστατική πίστη (δηλ. το Ισλάμ) ικανοποιημένη με τίποτα λιγότερο από καθολική υπεροχή.»

Κάθε νέα Μουσουλμάνα πέρασε μέσα από μια δοκιμασία και δέχθηκε πολλές προκλήσεις για να παραδοθεί στον Αλλάχ. Η Αμίρα, μια Αμερικανίδα από το Αρκάνσας είναι μόνο μία από αυτές.

«Γεννήθηκα από Αμερικανούς Χριστιανούς γονείς στο Αρκάνσας στις Ηνωμένες Πολιτείες και εκεί είναι που μεγάλωσα. Είμαι, επίσης, γνωστή ως λευκή Αμερικανίδα στους Άραβες φίλους μου αλλά δόξα τον Αλλάχ το Ισλάμ δεν γνωρίζει χρώματα, φυλές, εθνικότητες. Την πρώτη φορά που είδα Μουσουλμάνο ήταν όταν ήμουν στο κολλέγιο στο Πανεπιστήμιο του Αρκάνσας. Θα παραδεχθώ πως στην αρχή κοιτούσα επίμονα τα περίεργα ρούχα που φορούσαν οι Μουσουλμάνες…και δεν μπορούσα να πιστέψω πως κάλυπταν τα μαλλιά τους. Αλλά είμαι άνθρωπος με περιέργεια και έτσι συστήθηκα σε μια Μουσουλμάνα κοπέλα σε ένα από τα μαθήματα που είχα με την πρώτη ευκαιρία. Ήταν μια γνωριμία που θα άλλαζε την πορεία της ζωής μου. Δεν θα την ξεχάσω ποτέ. Το όνομά της ήταν Γιασμίν και ήταν από την Παλαιστίνη. Καθόμουν για ώρες και την άκουγα να μου μιλάει για την χώρα, τον πολιτισμό, την οικογένεια και τους φίλους της τους οποίους αγαπούσε τόσο πολύ, αλλά ακόμα μεγαλύτερη ήταν η αγάπη που είχε για τη θρησκεία της, το Ισλάμ. Η Γιασμίν είχε μέσα της μια εσωτερική γαλήνη που δεν είχα συναντήσει ποτέ. Μου έλεγε ιστορίες για τους Προφήτες (ειρήνη σ' αυτούς) και για τη μοναδικότητα του Αλλάχ. Τότε ήταν που έμαθα πως δεν λάτρευαν κάποιον άλλο Θεό· απλά στα Αραβικά Αλλάχ σήμαινε Θεός. Όλα όσα μου είπε είχαν τόση λογική σε μένα και ήταν τόσο αγνά…»

Σε μια έκθεση του συγγραφέα του Christian Science Monitor, Peter Ford, με τίτλο «Γιατί οι Ευρωπαίες γυναίκες στρέφονται στο Ισλάμ;», μια Γαλλίδα εξήγησε το δικό της λόγο για την αποδοχή του Ισλάμ:

[78] Μπαγουάνι, 1984, σελ. 130-131 στο Χάλιντ Αλ-Κάσιμ. Μια Επιστολή σε έναν Χριστιανό. Νταρ Αλ-Ουάταν: Ριγιάντ, 1995, σελ. 75.

«Το Ισλάμ απαιτεί εγγύτητα στο Θεό. Το Ισλάμ είναι πιο απλό, πιο αυστηρό και πιο εύκολο γιατί είναι σαφές. Αναζητούσα κάποιο πλαίσιο· ο άνθρωπος χρειάζεται κανόνες και συμπεριφορά για να ακολουθήσει. Ο Χριστιανισμός δεν μου έδωσε τα ίδια σημεία αναφοράς.[79]».

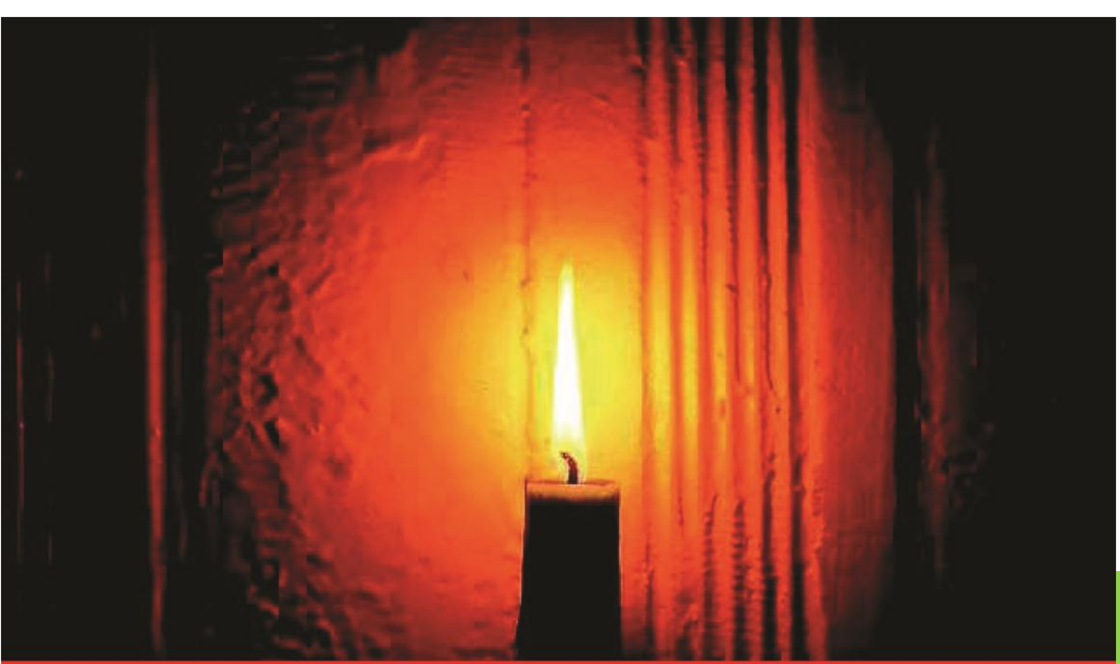
Η Χαΐφα Τζαουάντ, καθηγήτρια στο Πανεπιστήμιο του Μπέρμιγχαμ, υποδεικνύει πως ορισμένοι λόγοι πίσω από την αποδοχή του Ισλάμ από τις Ευρωπαίες γυναίκες είναι:

α. Πολλές γυναίκες αντιδρούν στις ηθικές αβεβαιότητες της Δυτικής κοινωνίας.

β. Τους αρέσει η έννοια του να ανήκουν και να νοιάζονται και να μοιράζονται αυτά που προσφέρει το Ισλάμ.

Η Karin van Nieuwkerk η οποία μελέτησε τις Ολλανδέζες που ασπάστηκαν το Ισλάμ, υποστηρίζει ότι «υπάρχει περισσότερος χώρος για οικογένεια και μητρότητα στο Ισλάμ και οι γυναίκες δεν είναι αντικείμενα του σεξ.»

Η Sarah Joseph, μια Αγγλίδα που ασπάστηκε το Ισλάμ, υποστηρίζει ότι «η ιδέα πως όλες οι γυναίκες που ασπάστηκαν το Ισλάμ αναζητούν έναν καλό και ξεκούραστο τρόπο ζωής μακριά από τις υπερβολές του Δυτικού φεμινισμού δεν είναι ιδιαίτερα ακριβής.»[80]

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στην προηγούμενη συζήτηση, προσπάθησα να παρουσιάσω μία γενική εικόνα αναφορικά με τον τρόπο με τον οποίο έβλεπαν τις γυναίκες οι κυριότερες θρησκείες και ιδεολογίες που είχαν τεράστια επιρροή στη ζωή της ανθρωπότητας. Κάνοντας αυτό, σκέφτηκα, μπορούμε να έχουμε ένα ιστορικό καθώς επίσης και αναλυτικό πλαίσιο μέσω του οποίου μπορούμε να έχουμε μια καλύτερη κατανόηση των γυναικείων δικαιωμάτων. Η έρευνα στηρίχθηκε σε πρωτότυπες πηγές του Ινδουισμού, του Χριστιανισμού και του Ισλάμ προκειμένου να ερευνήσει τις διδασκαλίες τους αναφορικά με το ρόλο των γυναικών και την μεταχείριση που άξιζαν. Αναφέρθηκα, επίσης, στις δραματικές συνέπειες ως αποτέλεσμα της παρανόησης του ουσιώδους ρόλου που διαδραμάτιζαν οι γυναίκες στη διατήρηση μιας ισορροπημένης και υγιούς οικογένειας και κοινωνίας. Οι

[80] Ford., 2004, σελ. 1.

αρμονικοί και ενοποιητικοί ρόλοι των αδρών και των γυναικών συνέβαλαν σε έναν άγριο ανταγωνισμό και μια ατομιστική φιλοδοξία κατά την εκπλήρωση εγωκεντρικών επιθυμιών, από τις οποίες οι γυναίκες αποδείχθηκε να είναι οι μεγάλοι ηττημένοι.

Η απελευθέρωση των γυναικών μέσω του ακραίου φεμινισμού και φιλελευθερισμού έχει γυρίσει μπούμερανγκ, έχει προκαλέσει πολλές συμφορές και έχει προσθέσει βάσανα σε έναν κόσμο που ελέγχεται από άνδρες. Πράγματι, ήταν εκείνοι οι άνδρες που εξαπάτησαν τις γυναίκες τραβώντας τες από τα σπίτια τους και αποκόπτοντας τους δεσμούς με τις οικογένειές τους ώστε να τις κακομεταχειριστούν σε ανεπιθύμητες και με χαμηλούς μισθούς εργασίες. Τους δίνονταν τα προστιθέμενα βάρη της γέννησης και ανατροφής των παιδιών και της φροντίδας της οικογένειας ώστε να οδηγηθούν αναγκαστικά σε φθηνή εργασία και να φροντίσουν τις ίδιες και τις οικογένειές τους. Η Margaret Marcus (τώρα Μάριαμ Τζαμίιλα) επανέλαβε αυτές τις συνέπειες αναφέροντας ότι:

«…Και όμως η ίδια προπαγάνδα επιμένει πως βασικό καθήκον της απελευθερωμένης γυναίκας είναι ακόμη το σπίτι της! Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει πως η σύγχρονη γυναίκα πρέπει να υποφέρει ένα διπλό φορτίο! Πέρα από το να κερδίζει τα δικά της χρήματα σε πλήρη εργασία εκτός σπιτιού, πρέπει την ίδια στιγμή με κάποιο τρόπο να καταφέρει το σχεδόν αδύνατο έργο της εκπλήρωσης όλων των υποχρεώσεών της απέναντι στον άνδρα και στα παιδιά της και να διατηρήσει ένα πεντακάθαρο σπίτι μόνη της! Είναι αυτό δικαιοσύνη;[81]».

Όταν αναφέρομαι στην καταστροφική κατάσταση στην οποία έχει φτάσει η οικογένεια στις Δυτικές και Δυτικοποιημένες κοινωνίες, ιδιαίτερα σε σχέση με την οικογένεια και τα είδη κακοποίησης των γυναικών και των παιδιών, δεν εννοώ πως άλλες κοινωνίες που ακολουθούν το ίδιο σχέδιο απεριόριστης ελευθερίας, αποχής από την ηθική και απόρριψης των αυθεντικών διδασκαλιών του Δημιουργού έχουν ανοσία σε τέτοιες ασθένειες. Τα φθηνά σλόγκαν των δικαιωμάτων, της απελευθέρωσης και της ανέλιξης των γυναικών λειτουργούν μόνο ως προπέτασμα καπνού για να κρύψουν τις πραγματικές προθέσεις. Το κίνημα για την απελευθέρωση των γυναικών στον Μουσουλμανικό κόσμο δεν μπορεί παρά να οδηγήσει στην ίδια καταστροφή που έχει ήδη συμβεί αλλού. Παγκόσμιες απολαύσεις παράνομων σεξουαλικών δεσμών σοκάρουν τα άγρια θηρία της ζούγκλας. Τα αναπόφευκτα αποτελέσματα ήταν η καταστροφή του σπιτιού και της οικογένειας και μάλιστα ολόκληρου του κοινωνικού πλαισίου, μια επιδημία παραβατικότητας ανηλίκων, εγκληματικότητας και μιας ατμόσφαιρας κορεσμένης με βία, ταραχές και ανομία. Η ιστορία των πολιτισμών του παρελθόντος αποτελεί επαρκή απόδειξη για το ότι όταν η βία και η ανηθικότητα είναι αχαλίνωτες, καμία κοινωνία δεν μπορεί πια να επιβιώσει ευτυχισμένα.[82]

[81] Μάριαμ Τζαμίλαχ, 1983, σελ. 97
[82] Μάριαμ Τζαμίλαχ, 1983, σελ. 97

Προσκαλώ τους σεβαστούς αναγνώστες να ερευνήσουν οι ίδιοι τις διδασκαλίες του Ισλάμ από τις αυθεντικές του πηγές· όχι μόνο αναφορικά με τις γυναίκες αλλά ως προς το πώς αντιμετωπίζει την ανθρώπινη ζωή γενικότερα. Το Ισλάμ αποτελεί το σύστημα της ζωής που σχεδιάστηκε από τον Δημιουργό προκειμένου να προσφέρει καθοδήγηση για την ανθρωπότητα και να επιτύχει την ευτυχία σε αυτήν τη ζωή και τη μέλλουσα.

Αυτό το βιβλίο καταλήγει με ένα απόσπασμα από τον λόγο του Πρίγκιπα Καρόλου σχετικά με το «Ισλάμ και τη Δύση» στο Κέντρο Ισλαμικών Σπουδών της Οξφόρδης:

«Άλλη μία ξεκάθαρη δυτική προκατάληψη είναι το να κρίνει κανείς τη θέση των γυναικών στο Ισλάμ από ακραίες περιπτώσεις. Τα δικαιώματα των Μουσουλμάνων γυναικών στη ιδιοκτησία και την κληρονομιά, σε κάποια προστασία κατά το διαζύγιο, και στην διεξαγωγή επαγγελματικών συμφωνιών ήταν δικαιώματα που ορίστηκαν από το Κοράνιο 1400 χρόνια πριν. Στη Βρετανία, τουλάχιστον ορισμένα από αυτά ήταν καινούρια ακόμη και για τη γενιά της γιαγιάς μου.[83]».

[83] Πρίγκιπας Κάρολος, «Islam and the West” (Το Ισλάμ και η Δύση), Arab News, 27 Οκτώβριου, 1993. R. Hill Abd As-Salam. Η Ιδανική Απελευθέρωση των Γυναικών. Εκδοτικός Οίκος Abul-Qasim: Τζέντα, σελ. 41-3.